Τῌ Α΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Σημείωσις: συνετάχθη ἀκολουθία συμπληρωθεῖσα κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ μηναίου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ πανηγυρίζοντας ναούς.

ΤΥΠΙΚΟΝ

1. Εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῶν Ἁγίων ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ Ἀκολουθία αὐτῶν ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν.

2. Εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ Ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα... ψάλλομεν ἀναστάσιμα Στιχηρὰ στ΄, καὶ τῶν Ἁγίων δ΄. Δόξα. τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ Ἤχου. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Προκείμενον. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα. τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου... Τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τῶν Ἁγίων, τὸ Θεοτοκίον· Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν... καὶ Ἀπόλυσις.

3. Τῇ Κυριακῇ εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικὸς κανὼν καὶ τὰ Τριαδικὰ Ἄξιόν ἐστιν. Εἶτα τὸ Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἤχου καὶ ὁ Ἑξάψαλμος. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Εἶτα τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Ἄμωμος. Τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα κατὰ σειράν, τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον. Ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν Ἁγίων. Ἀπὸ τῆς γ΄ Ὠδῆς Κάθισμα τῶν Ἁγίων καὶ Θεοτοκίον, ἀφ᾽ στ΄ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ Μηνολόγιον τῶν Ἁγίων. Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Εἶτα στιχολογοῦμεν Τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῶν Ἁγίων δ΄. Δόξα. τὸ Ἑωθινόν, Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη... Δοξολογία Μεγάλη. καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία... καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία, ἐν ᾗ ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ΄ καὶ ἄλλα δ΄ ἐκ τῆς στ΄ ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε... Εἴδομεν τὸ φῶς..., Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα

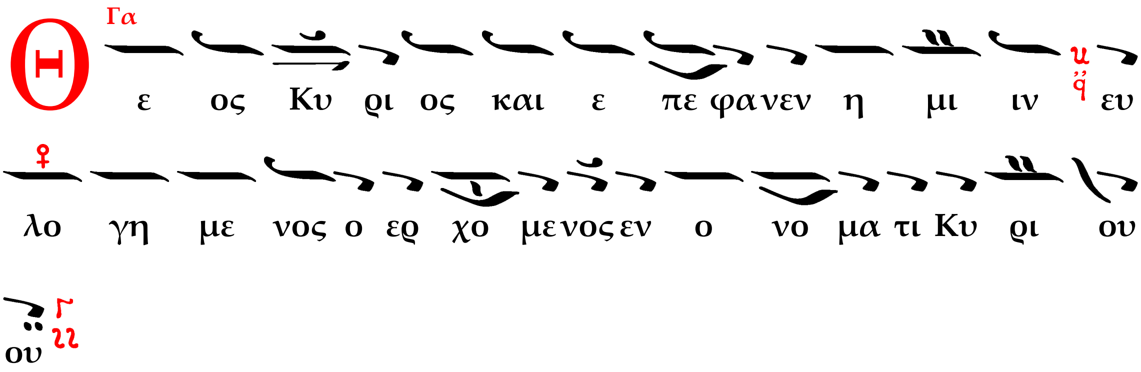

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

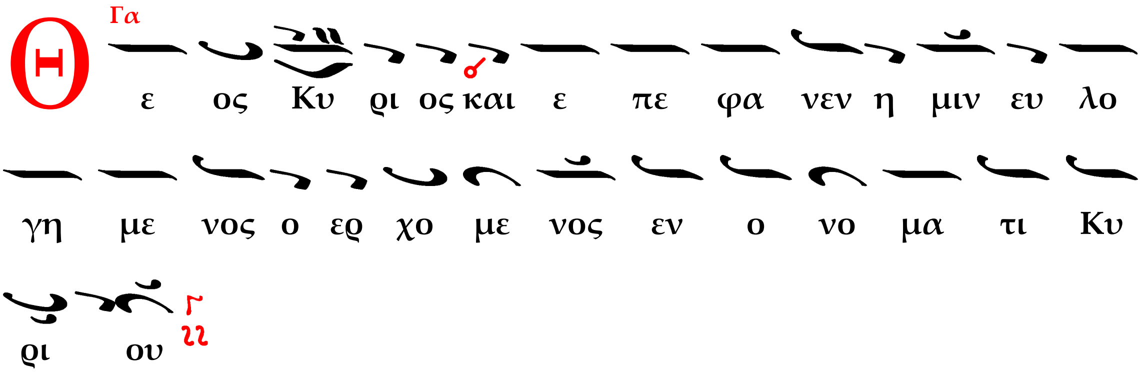

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Γα

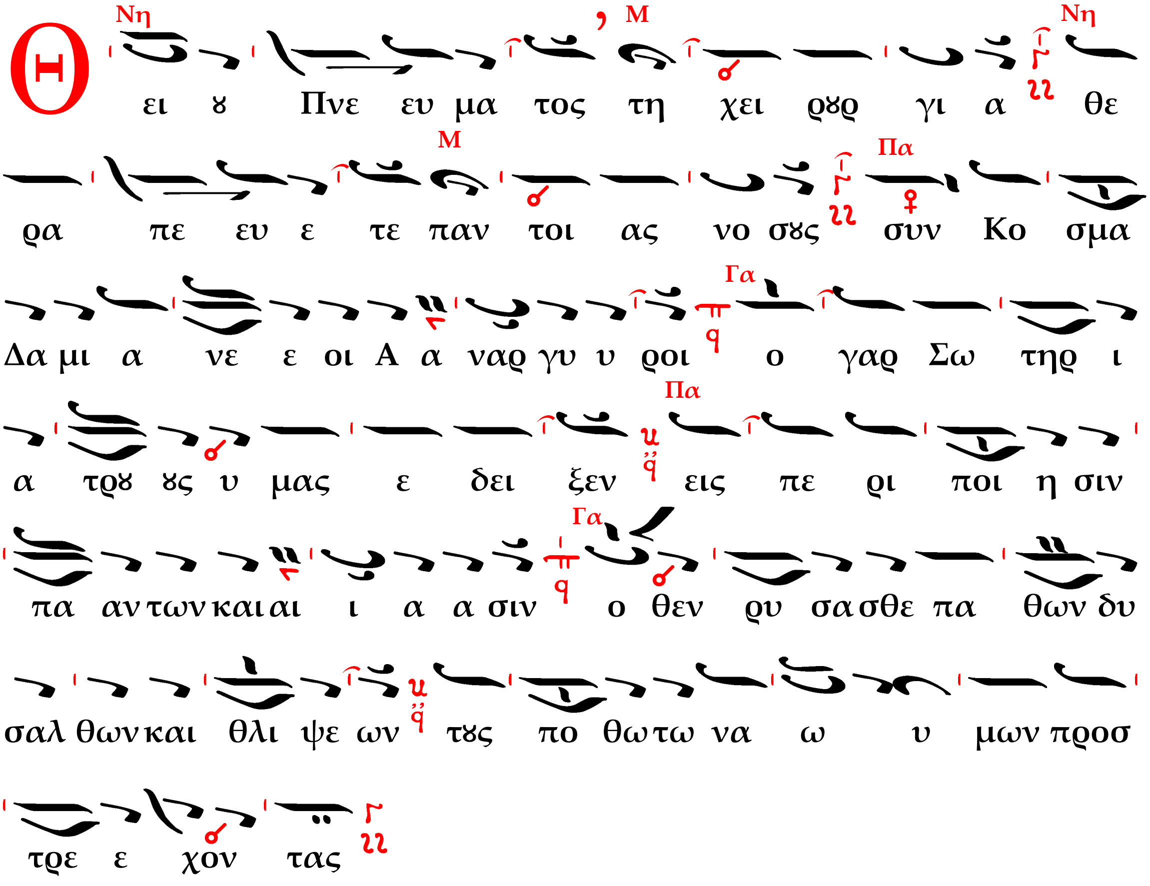

Δόξα. Ἕτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

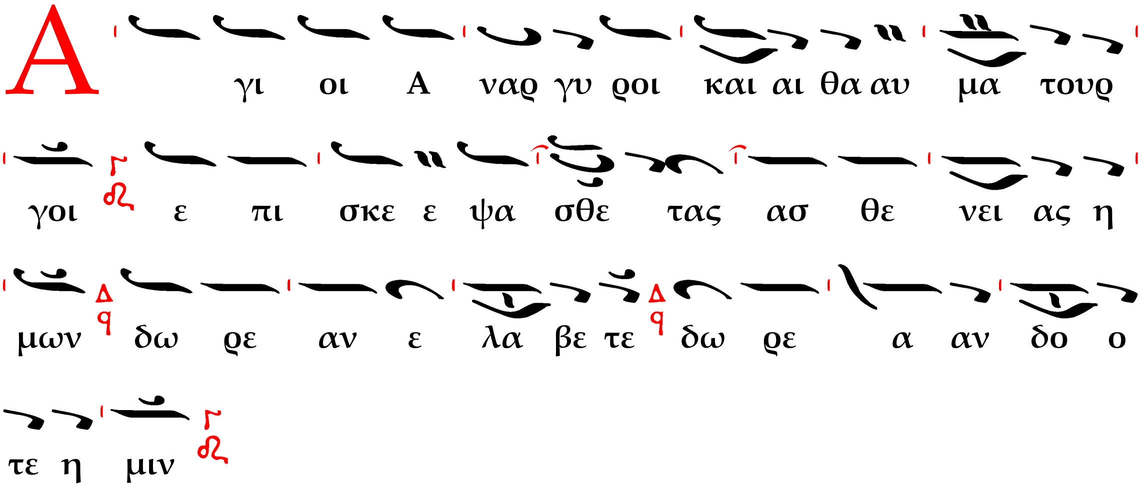

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

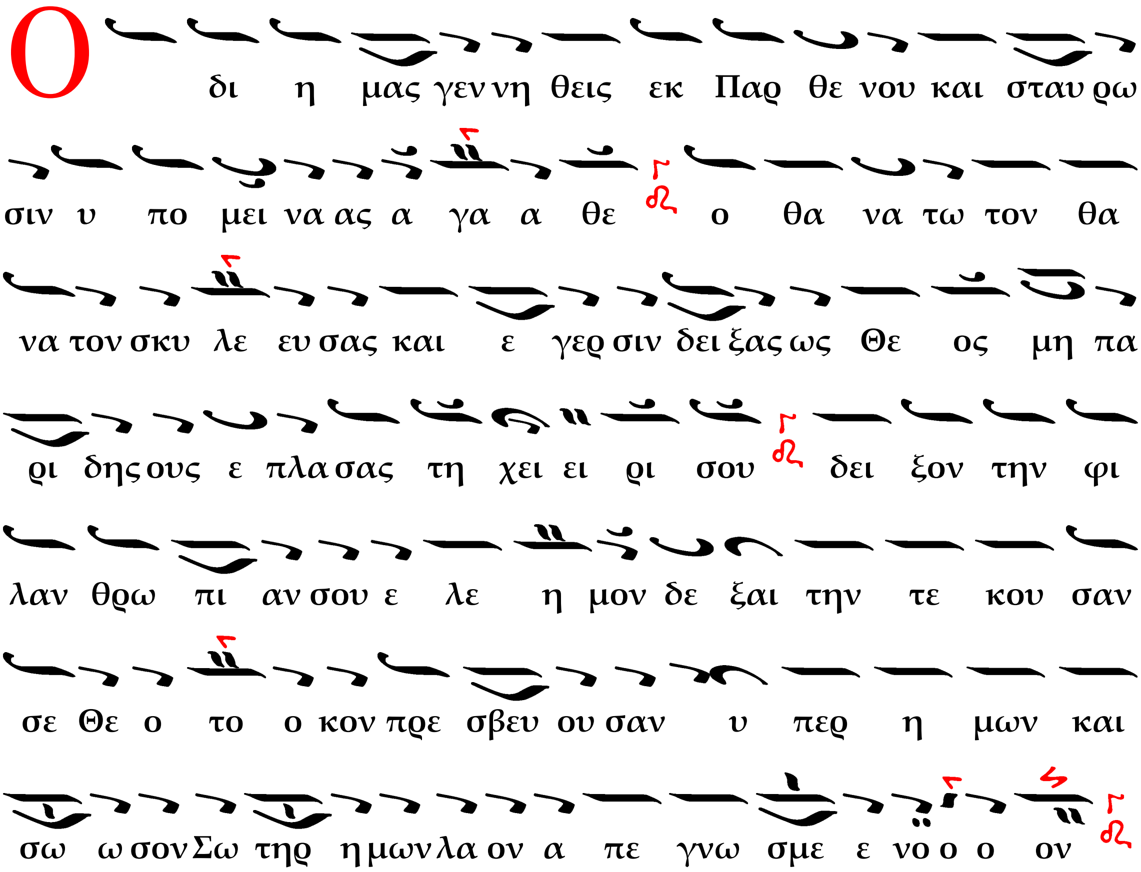

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τῶν ἁγίων]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνάργυροι σοφοί, καὶ παθῶν ἰατῆρες, δυνά-μει θεϊκῇ, ἀνεδείχθητε κόσμῳ, οὐδὲν παρ᾽ οὐδενός ποτε, οὐδέποτε

λαμβάνοντες, μισθὸν τὴν εἰς Χριστόν, πίστιν νοσούντων αἰτοῦντες, μισθὸν λήψεσθε, Θεοῦ, Κοσμᾶ Δαμιανέ τε, Ἀγγέλοις χορεύοντες.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θαυμάτων δωρεάς, δωρεὰν ἐνεργοῦντες, προφθάνετε ἀεί, τοὺς ἐν νόσοις τελοῦντας, Ἀνάργυροι ἀνάδελφοι, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανὲ ἰατροί· ὅθεν ῥύσασθε, πάσης ἡμᾶς ἀσθενείας, καὶ δαιμόνων τε, ὑμῶν τὴν κλῆσιν φωνοῦντας, καὶ πόνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεινῆς ἐπιβουλῆς, καὶ ὁρμῆς ἀκαθέκτου, ἐχθροῦ τοῦ δυσμενοῦς, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, ἀπάλλαξον Πανύμνητε, καὶ τὸν νοῦν μου ἐκκάθαρον, τῇ σῇ χάριτι, ἐκ λογισμῶν ἀκαθάρτων, καὶ μετάνοιαν, κἂν ἐν τῷ γήρατι δός μοι, καὶ σῶσόν με δέομαι.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνάργυροι ἔνδοξοι, τῶν ἀσθενῶν ἰατροί, Κοσμᾶ παμμακάριστε, Δαμιανὲ ἱερέ, ταμεῖα τῆς χάριτος, παύσατε τὰς ὀδύνας, τῆς σαρκὸς καὶ ψυχῆς μου, ἔλεος καὶ ὑγείαν, ἐκ Κυρίου αἰτοῦντες, τοῖς πίστει τῇ πρεσβείᾳ, ὑμῶν κα-ταφεύγουσι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Δυὰς ἡ πανεύφημος, τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, Κοσμᾶς δοξαζέσθω νῦν, Δαμιανός τε ὁμοῦ, θανάτου ἀντίπαλοι· οὗτοι γὰρ δεδεγμένοι, τῆς Τριάδος τὴν χάριν, παλαίουσι κατὰ νόσων, Παρακλήτου δυνάμει, ἀγκάλης θανάτου, ἁρπάζοντες τοὺς αἰτοῦντας, αὐτῶν τὴν βοήθειαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν τὸν Ἀσώματον, σωματωθέντα ἐκ σοῦ, ἀφράστως κυήσασα, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν, Παρθένε Πανάμωμε, ῥῦσαι σωματικῶν με, ἀλγηδόνων καὶ πόνων, νέμουσα τῇ ψυχῇ μου, καθαρτήριον πένθος, ὡς ἂν ἀποπλύνω, παθῶν μου τὸν βόρβορον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κοσμᾶ Δαμιανέ τε, οἰκουμένης φωστῆρες· ὅθεν ἱκετεύομεν σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Δόξα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καπεπλάγησαν λαοί, ἰδόντες θαύματα δυάς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὴν θεραπείαν ἀσθενῶν, καὶ ἀνάβλεψιν τυφλῶν, ἀνόρθωσιν παραλύτων· ἐδόθη γὰρ ὑμῖν, ἐξουσία κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων δεινῶν, ὥστε ἐκβάλλειν λόγῳ αὐτά, καὶ θεραπεύειν

πᾶσαν νόσον Ἰησοῦ ὀνόματι, ᾧ, πᾶν γόνυ κάμψει ἐπουρανίων, καταχθονίων, γηΐνων τε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἔρχου Μῆτερ Μαριάμ, κλῖνον τὸ οὖς σου εὐμενῶς, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, τῶν δεομένων ἐκτενῶς· καὶ ὡς οἰκτίρμων, μὴ ἐλλίπῃς τοῦ προστατεύειν, τὰ τέκνα ἃ ὁ σὸς Υἱὸς καὶ πάντων Θεός, σοὶ δέδωκεν Ἁγνή, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὰς παγίδας λύειν τοῦ διαβόλου, καὶ ῥῶσιν νέμειν τοῖς δούλοις σου· εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν τὴν προσδοκίαν καὶ ἐλπίδα τιθέμεθα.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

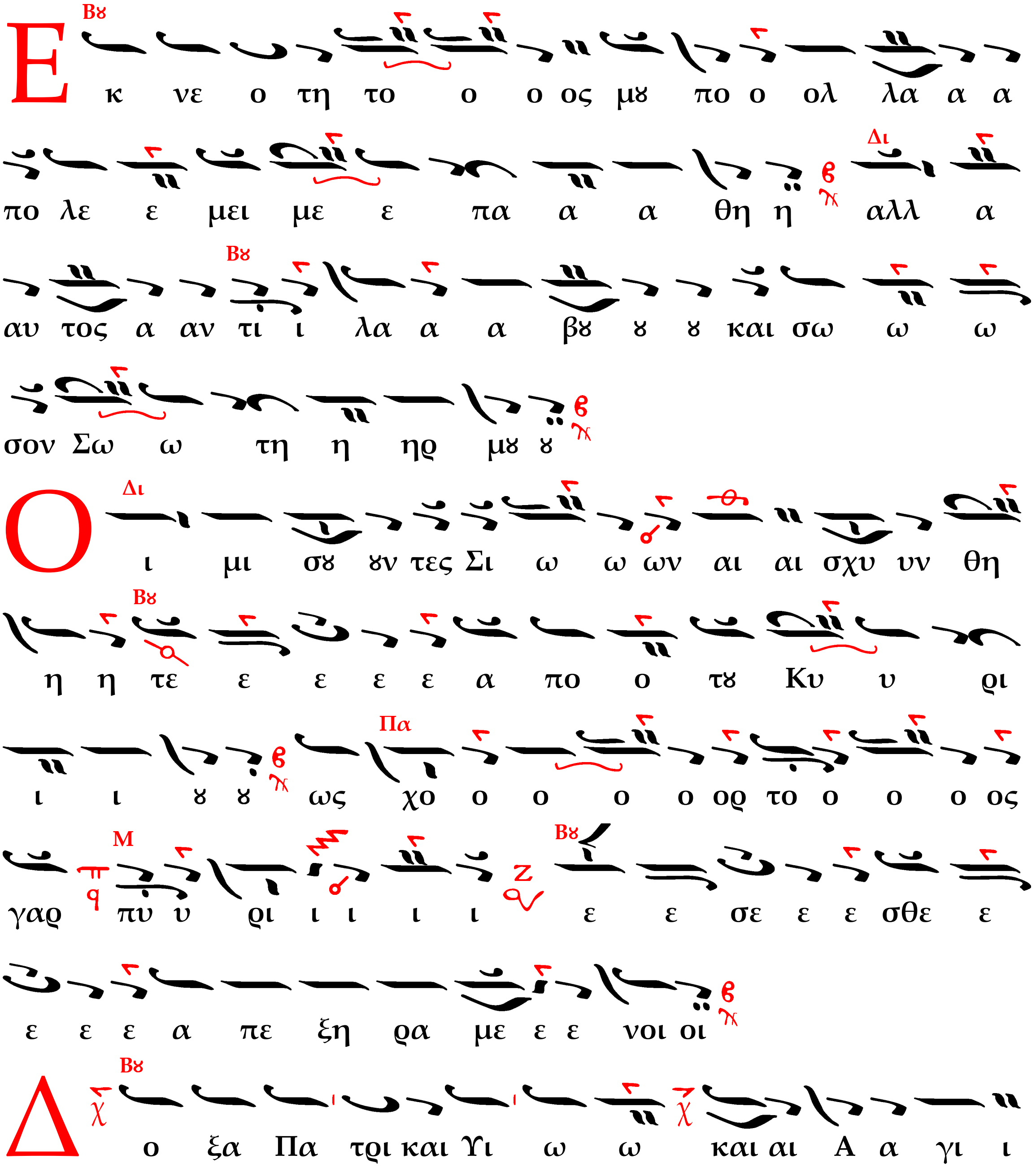

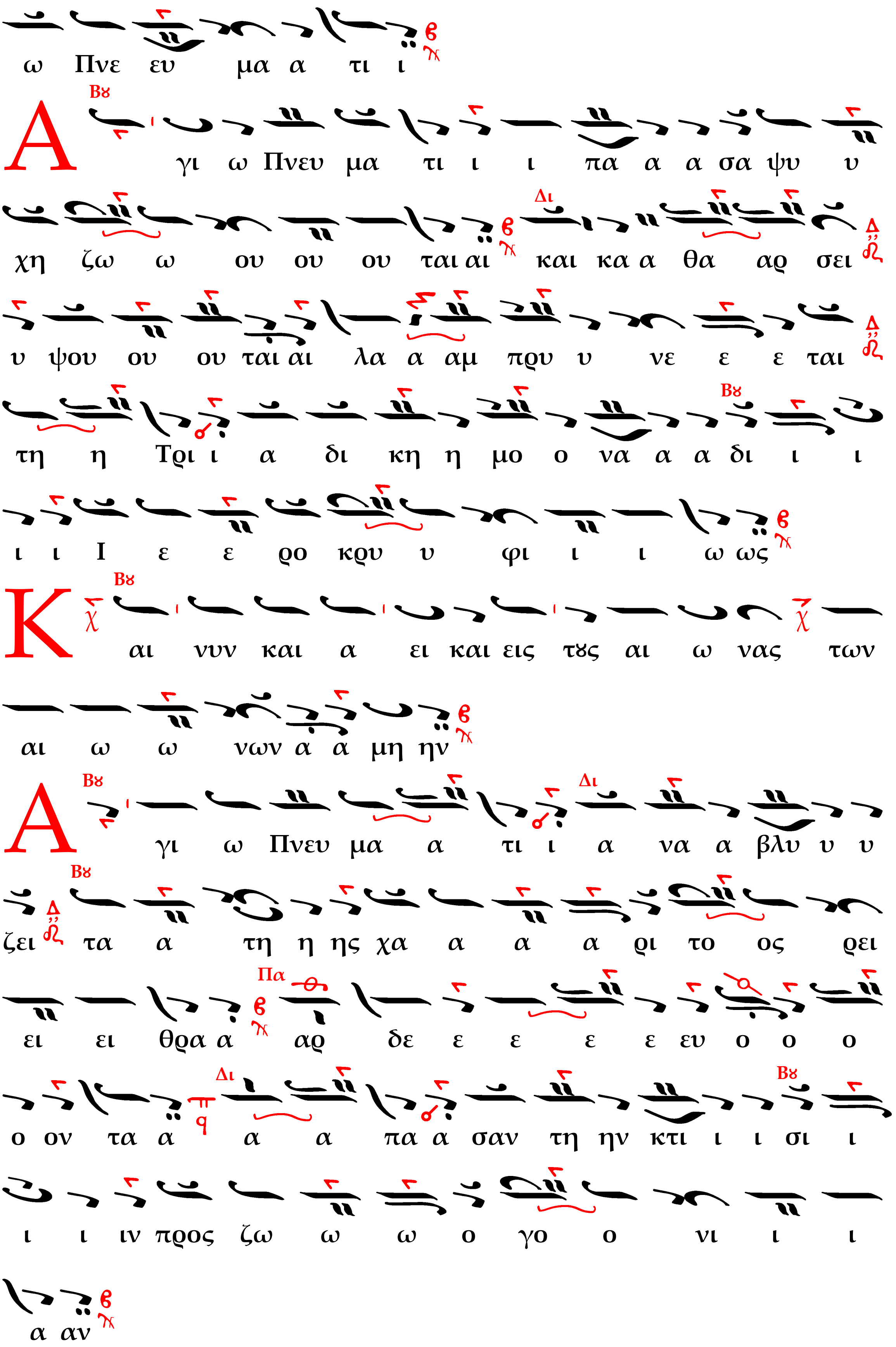
ω Πνε ευ μα α τι ι
Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει
υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως
Και νυν και α ει και εις τȣς αι ω νας των
αι ω ω νων α α μη ην
Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
ο ον τα α α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἦχος Βου

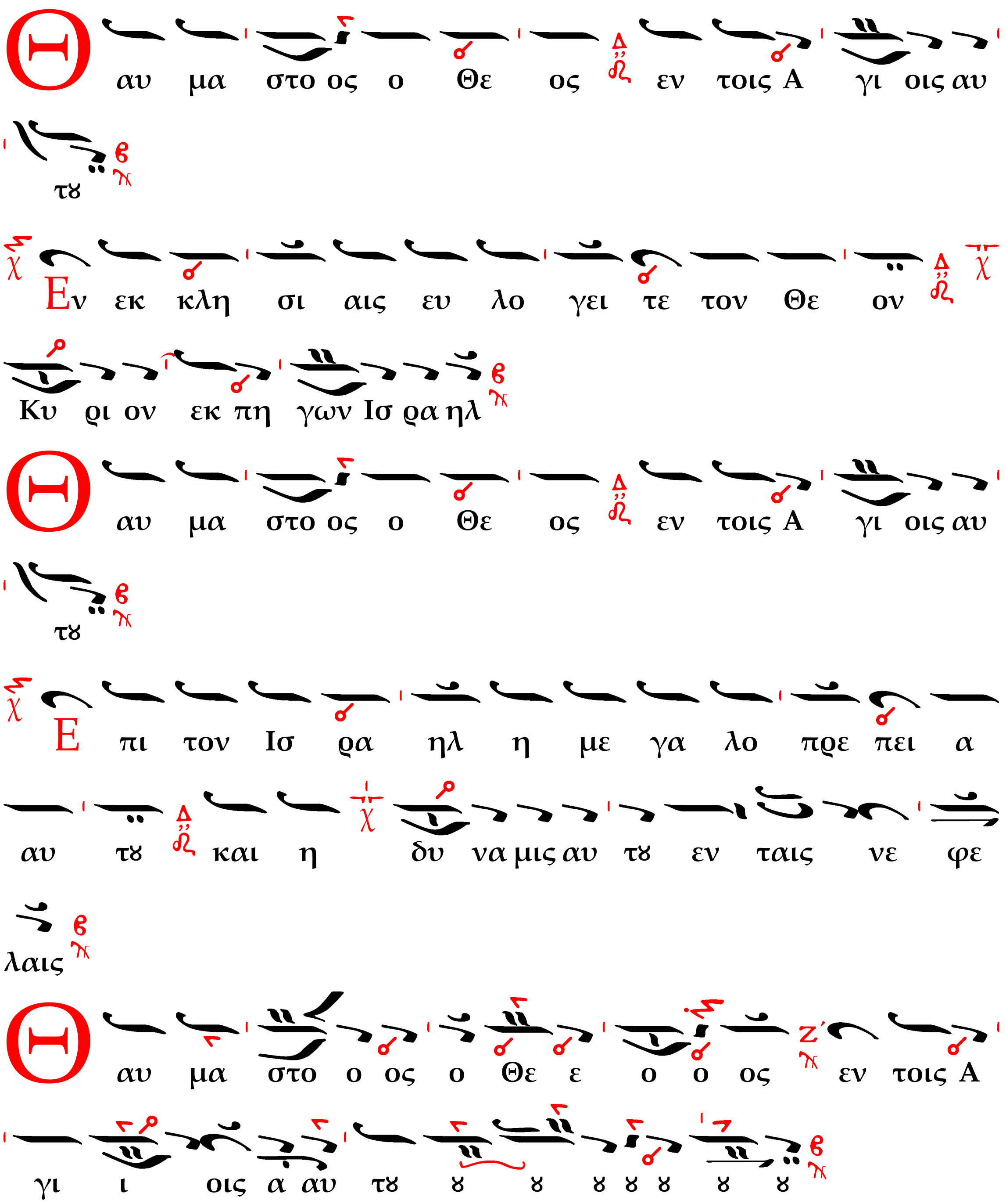

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρνʹ (150).

Ἦχος Δι

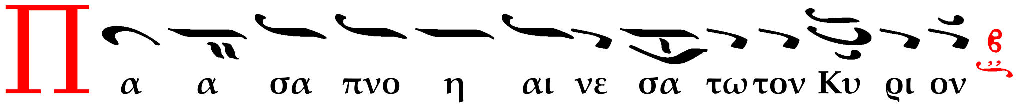

Στίχ. αʹ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

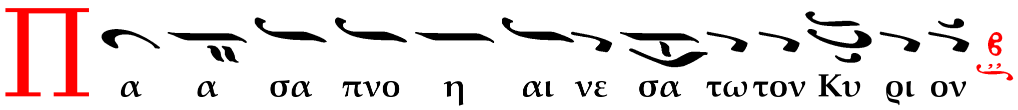

Στίχ. βʹ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

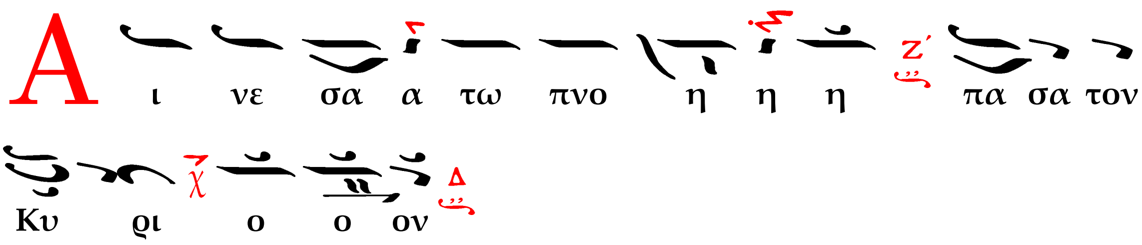

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γʹ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (καʹ 12-19).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ᾽ ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ

ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν΄ ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λό-γοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Ζʹ

Ταις των Α ναρ γυ υ ρων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ζʹ Ταις της Θε ο το ο κȣ πρε σβει αις ε λε

η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των Δ

Εἶτα τὸ ἰδιόμελον.
Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου Δ ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α α μȣ

Δι Φαι δρα και ε πι φω ω τος Δ Κε α νε ε τει λε

ση η η η με ε ε ε ρον η μνη η μη των Α

ναρ γυ υ υ ρω ων Χρι ι στȣ ȣ Δι λαμ πρως κα τα λαμ πȣ

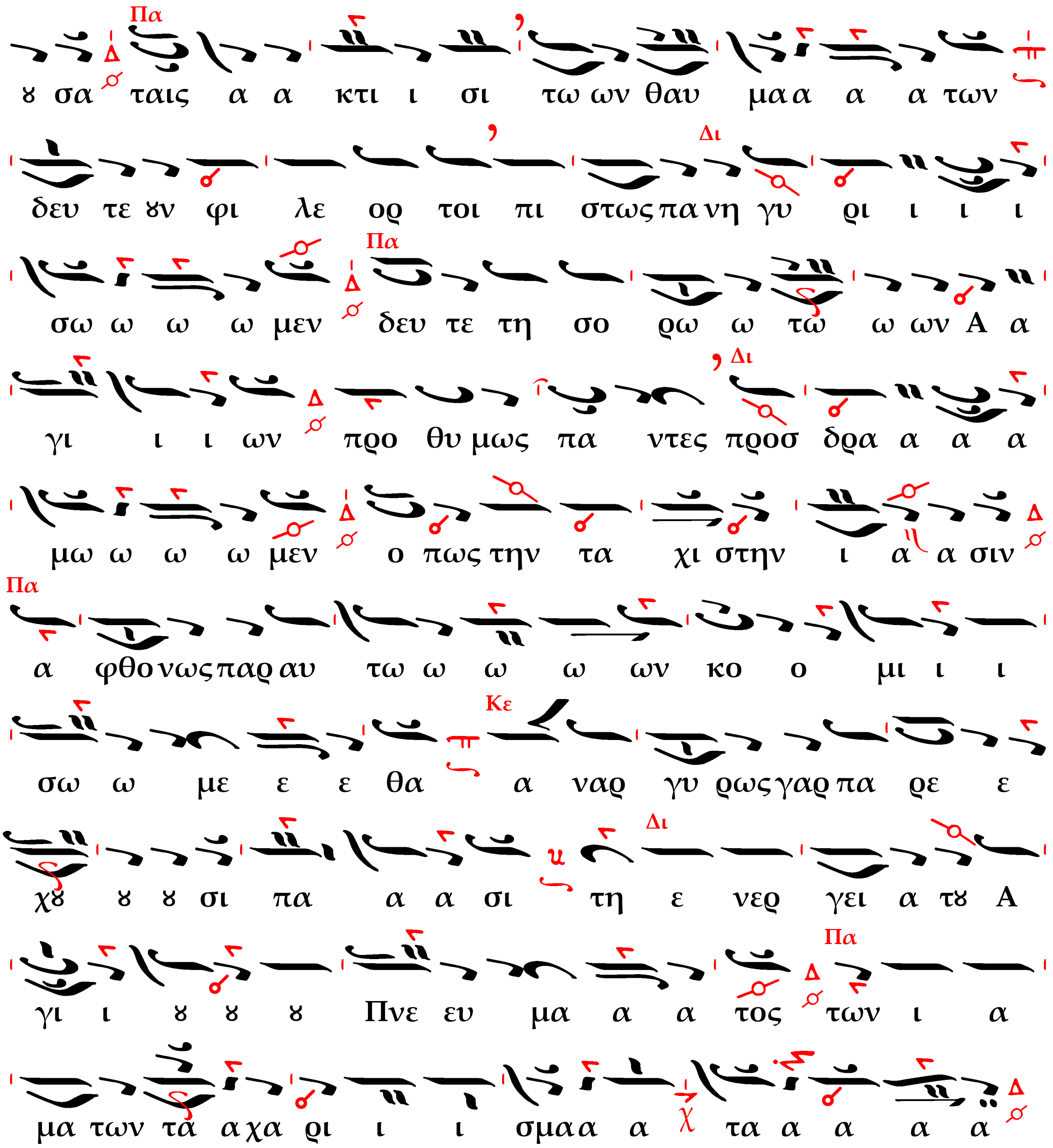

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὢ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Κανὼν πρῶτος τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἄσωμεν πάντες λαοί.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πᾶσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τῇ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ παμμακάριστοι.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώ-σας, Θεομῆτορ ἀποῤῥήτως ἠμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων ἀκροστιχίδα τήν δε·

Δυάς με σῴζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων.

Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυὰς φωτοειδής, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τῇ σεπτῇ, σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἱκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύντες, τὰς ἀΰλους ἀστραπάς, τοῦ Πνεύματος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις Ἀνάργυροι.

Δόξα.

Ἀνύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν, ἔνδοξοι πρὸς εὐρωστίαν, διυπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Θεόν, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἁγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τῶν Ἀναργύρων. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Στερέωσόν με Χριστέ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάσεων τὰς πηγάς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετούς, τοῦ ἀΰλου φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τὰς ἀῤῥωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται

θεραπεύετε.
Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θείῳ κάλλει ἀνενδότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ἐν εἴδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη Θεογεννῆτορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς Θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεύτερος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, τοῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.
Στίχ. Ἅγιοι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεί, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτην, ἐν γυναιξί σε Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, Ἁγνὴ τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαυόμενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν ἁγίων ἀναργύρων.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγοῦσα θείων ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ φρονήματι. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες

φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν. Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμῶντάς σε σῷζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ᾽ ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῶν Ἀναργύρων. Ἦχος β΄.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, * τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν κἀμοί, διηγήσεως χάριν δεδώρηνται, ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, * τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄, καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας. (~†287)

Στίχ. Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
Πληροῦσιν, ὡς πρίν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.
Πρώτῃ Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι εἷλκον τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀσιάτιδος γῆς, πατρὸς μὲν ὑπάρχοντες Ἕλληνος, μητρὸς δὲ χριστιανῆς, τοὔνομα Θεοδότης· ἥτις χηρείαν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς ὑποστᾶσα καὶ ἀδείας εὐκαίρου λαβομένη, πᾶσαν ἰδέαν

ἀρετῆς τελείας αὐτοὺς ἐξεπαίδευσε. Πάσης δὲ ἐπιστήμης ἐν πείρᾳ γενόμενοι, ταῖς λοιπαῖς χαίρειν εἰπόντες, τὴν ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἠσπάσαντο, θεραπεύοντες πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν· καὶ οὐκ ἀνθρώποις μόνον ἐπικουροῦντες, ἀλλὰ καὶ κτήνεσιν. Ἀνάργυροι δὲ ἐκλήθησαν, διότι οὐδὲν παρά τινός τι λαβεῖν ἠνέσχοντο πώποτε, ἀλλὰ δωρεὰν καὶ ἀμισθὶ ἰατρεύοντες διετέλουν. Οὕτως οὖν καλῶς τὸν ἑαυτῶν βίον διαπεράναντες, ἐτελειώθησαν ἐν εἰρήνῃ. Τὰ δὲ τίμια αὐτῶν λείψανα κατετέθησαν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Φερεμάν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο΄ Νηρέως καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, μαθητῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ (ιϚ΄ 15) εὐφήμως μνημονευομένων. (α΄ αἰ.)

Στίχ. Τὸν Νηρέα ᾄσωμεν τὴν σύγγονόν τε τούτου,
Οὓς ἐν Ρώμῃ ἔγνωκεν ὁ θεῖος Παῦλος.

Ὅν περ ἐπαινεῖ Νηρέα θεῖος Παῦλος
Σὺν ὁμαίμονι ὁ Χριστὸς προσλαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς. (†305)

Στίχ. Καὶ Κυρίαινα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.

Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
Ἰουλιανὴ καῦσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Ἰωάννου ἐπισκόπου Περσίδος καὶ Ἰακώβου πρεσβυτέρου τοῦ καλουμένου Ζηλωτοῦ. (†345)

Στίχ. Σὺν Ἰακώβῳ τῷ Θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ Θύτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλδου, βασιλόπαιδος Βισιγότθων ἐν Ἰβηρίᾳ, ξίφει τελειωθέντος. (†586)

Στίχ. Ἑρμηνίγγελδος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κόχλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου καὶ ἑτέρων πέντε (Σαβινίου ἢ Σαβινιανοῦ, Ἀγρίππα, Σάββα, Ἀδριανοῦ καὶ Θωμᾶ τοῦ νηπίου). (ζ΄ αἰ.)

Στίχ. Σὺν ἓξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεολήπτης.

Στίχ. Θεοῦ λαμβάνεις σοὶ δῶρον μέγα·
ἐν εἱρκτῇ κεκλεισμένη σοὶ Μάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουλιανή, διὰ πυρὸς τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰουλιανὴν καρτεροῦσαν πὺρ βλέπειν,
Συγκαρτερῶν ἦν Κυπριανὸς γεννάδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαρίας τῆς παιδίσκης δούλης. (~†117-138)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐστρεμονίου, α´ ἐπισκόπου Κλερμὸν καὶ φωτιστοῦ Ὠβέρνης τῆς Γαλλίας. (~†250)

Στίχ. Ὁ Αὐστρεμόνιος φῶς λαβὼν Κυρίου,
Φωτιστὴς ἐγένετο πάσης Ὠβέρνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βενινίου (Benignus) τοῦ ἐν Διβίῳ (Divio, Dijon), ἀποστόλου Βουργουνδίας. (~†272)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καισαρίου τοῦ ἐξ Ἀφρικῆς διακόνου καὶ Ἰουλιανοῦ πρεσβυτέρου ἐν Ταρρακινῇ (Terracina) Ἰταλίας ἀθλησάντων. (~†284-305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ματουρίνου, ἱεραποστόλου καὶ πολιούχου Γαιτιναί (Gâtinais) ἐν Γαλλίᾳ. (~†300)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαρκέλλου, θ´ ἐπισκόπου Παρισίων. (~†430)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Ἀμαβίλου (Amabilis) ἐν Ρικομάγῳ (Ricomagus, Riom) ἐν Γαλλίᾳ. (†475)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κλεδβύνου (Cledwyn), πολιούχου Λλανγεδβύνης (Llangedwyn) ἐν Κλουὺδ (Clwyd) τῆς Οὐαλίας. (ε´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Παβιάλη (Pabiali), πολιούχου Παρτυπαλλάι (Partypalai) ἐν Οὐαλία. (ε´-ϛ´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου βασιλόπαιδος Δινγάδου (Dingad) πολιούχου Λλανδινγάτου (Llandingat) ἐν Οὐαλίᾳ. (ε´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βίγορος (Vigor), μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Βεδάστου (Vedast), γενομένου ἐπισκόπου Αὐγουστοδώρου (Augustodurum, Bayeux), ἐξοβελίσαντος τὴν εἰδωλολατρείαν. (~†537)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γβυθιανοῦ (Gwythian) τοῦ ἐν Κορνουάλλῃ. (ϛ´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καδφανοῦ (Cadfan), ἡγουμένου Τυβύνης (Tywyn) καὶ Βαρδσέης (Bardsey) ἐν Οὐαλίᾳ. (ϛ´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καιλλίνου (Caillin), μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀιδάνου τῆς Φέρνης (Ferns) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ϛ´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κεΐθου (Ceitho), ἑνὸς ἐκ πέντε αὐταδέλφων, ἁπάντων ἁγίων ἐν Οὐαλίᾳ. (ϛ´ αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Λικινίου, ἐπισκόπου Ἀνδεγαυόρου (Andecavorum, Angers) ἐν Γαλλίᾳ, χειροτονηθέντος (586) ὑπὸ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς Τούρς. (~†616)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Καισαρίου, ἐπισκόπου Ἀρβέρνης (Arvernis, Clermont) ἐν Γαλλίᾳ. (†627)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φλωριβέρτου (Floribert), ἡγουμένου τῶν μοναστηρίων Ὄρους Βλανδίνου (Mont-Blandin) καὶ Ἁγίου Βαβόνου (Saint-Bavon) τῆς Γάνδης (Ghent) ἐν Βελγίῳ. (~†660)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γενεσίου λζʹ ἀρχιεπισκόπου Λουγδούνων (Lyon) ἐν Γαλλίᾳ. (~†679)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σεβερίνου, ἐρημίτου ἐν Τιβουρτίῳ (Tivoli) τῆς Ἰταλίας. (~†699)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γερμανοῦ, τοῦ ἐκ Μοντφόρτης (Montfort), μοναχοῦ ἐρημίτου ἐν Σαβινίᾳ (Savigny) τῆς Γαλλίας. (~†906-1000)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου Ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ ἐκ Καστορίας Ἰβηροσκητιώτου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου διακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, δι᾽ ἀγχόνης τελειωθέντων. (†1520)

Στίχ. Τοὺς τρεῖς ὁσίους θανατοῦσιν ἀγχόνῃ
ἐχθροὶ κάκιστοι τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τριάδα ποθήσας Ἰάκωβος πόθῳ,
Αὐτῇ ἀνέδραμε σὺν Μαθηταῖς δύο.

Σεαυτὸν ἱέρευσας ἱερῶς Πάτερ,
Καὶ θυσία δέδεξαι δεκτὴ Κυρίῳ.

Ὑπηρετῶν τράπεζαν ἀρίστως κάτω,
Τῆς οὐρανίου θεῖος ἄρτος ἀνέθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ, τοῦ Γέροντος, ἐν Εὐβοίᾳ ἀσκήσαντος. (†1580)

Στίχ. Δαβὶδ Γολιὰθ κατέβαλε τῷ λίθῳ,
Δαβὶδ προσευχῇ κατέβαλε τὰ πάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κοσμᾶ, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐν Βερχοτοῦρε Σιβηρίας. (†1706)

Στίχ. Κόσμον Κοσμᾶς ἐμπαίξας Βερχοτούριε,
Πάγας πτερνιστοῦ ἔφυγε τοῦ ἀρχαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας νέας παρθενομάρτυρος Ἑλένης τῆς ἐν Σινώπῃ, τοὐπίκλην Μπεκιάρη, ὑπὲρ ἁγνείας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως μαρτυρησάσης. (†1750)

Στίχ. Τῆς ἁγνείας θησαυρὸς ἐν Πόντῳ ὤφθη,
Εὐσθενῶς ἀθλήσασα, Ἑλένη κόρη.

Τὴν παρθενίαν τηρήσασα Ἑλένη
Ἅμα φρονίμαις συγκατοικεῖ Παρθένοις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Βου

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριῳδίου, τῇ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α΄

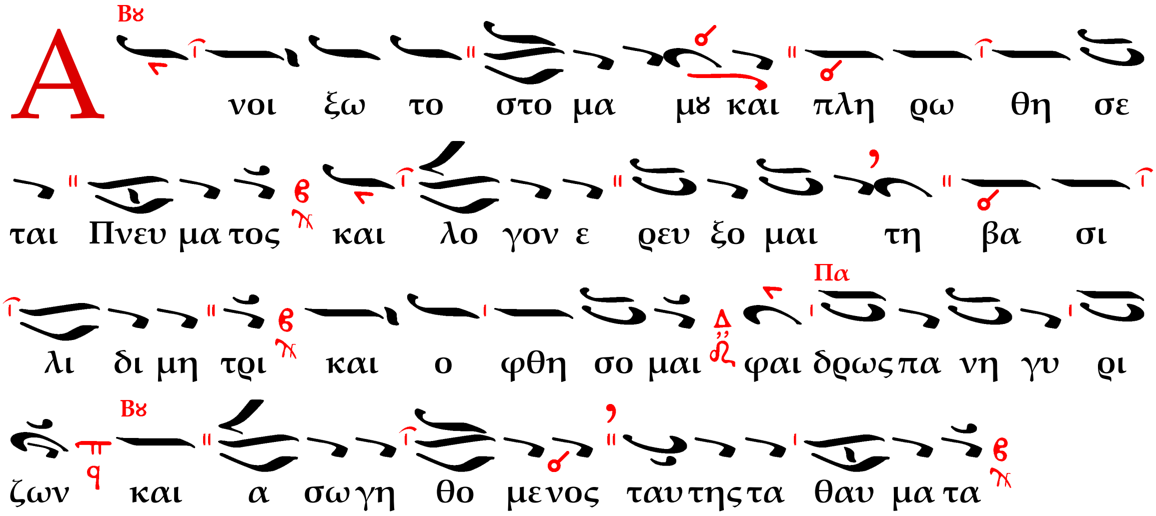

ᾠδὴ γ΄

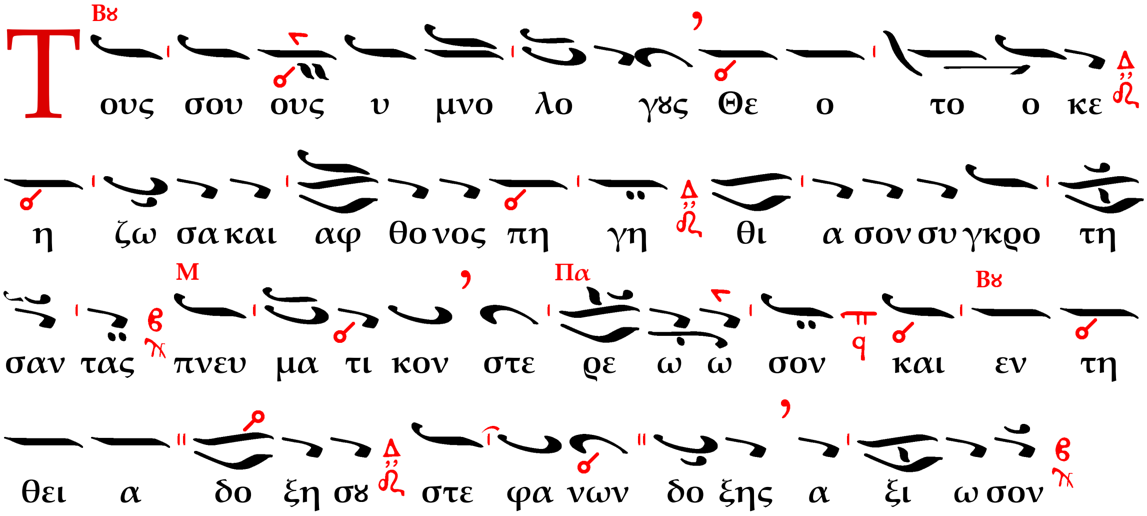

ᾠδὴ δ΄

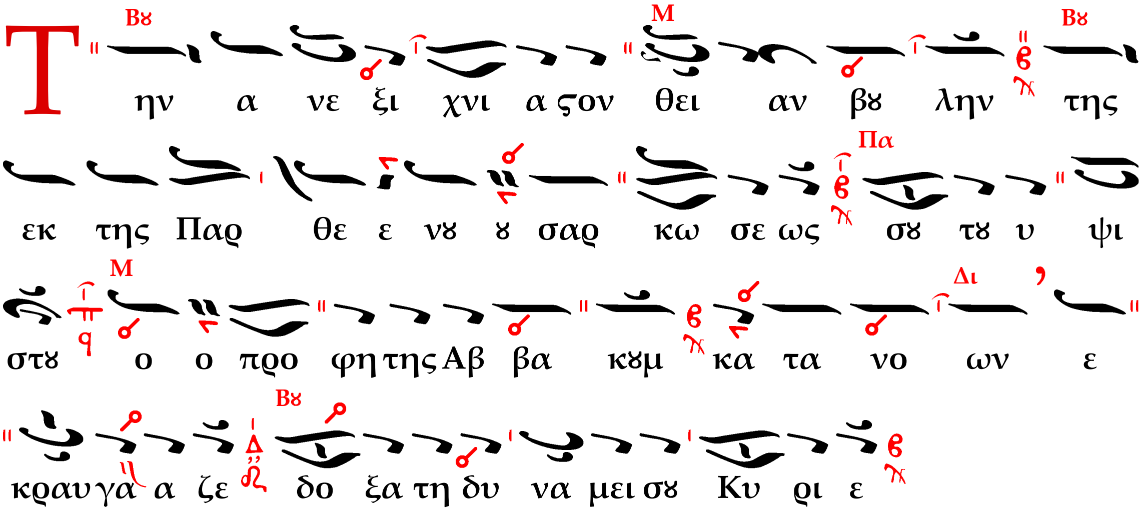

ᾠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σϗ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αν των
Θε ον και τε ε το κας αχ ρο νον Υι ον πα σι
τοι οις υ μνϗ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ϗ
σα

ᾠδὴ ϛ΄

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λϗν τες ε ορ
την οι Θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι Θε ο
φρο νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η΄

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

νω ο το ο κος της Θε ο το κϑ δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πϑ με νος νυν δε ε νερ γϑ με ε

νος την οι κϑ με νην α πα σαν α γει ρει

ψα αλ λϑ ϑ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα

ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τϑς αι

ω ω να α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μϑ τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μϑ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μϑ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

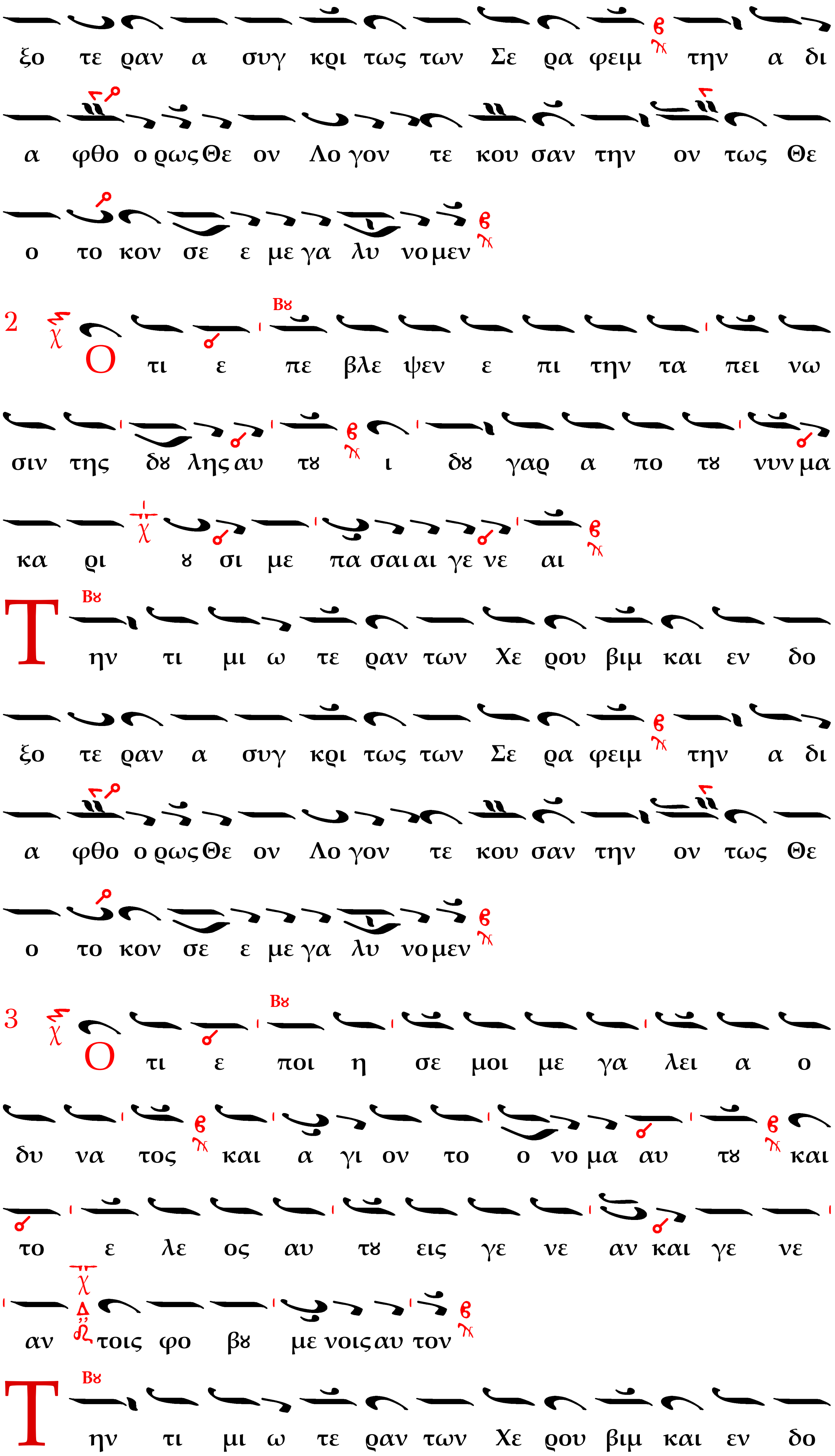
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δȣ λης αυ τȣ ι δȣ γαρ α πο τȣ νυν μα
κα ρι ȣ σι με πα σαι αι γε νε αι
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
3 Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τȣ και
το ε λε ος αυ τȣ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βȣ με νοις αυ τον
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

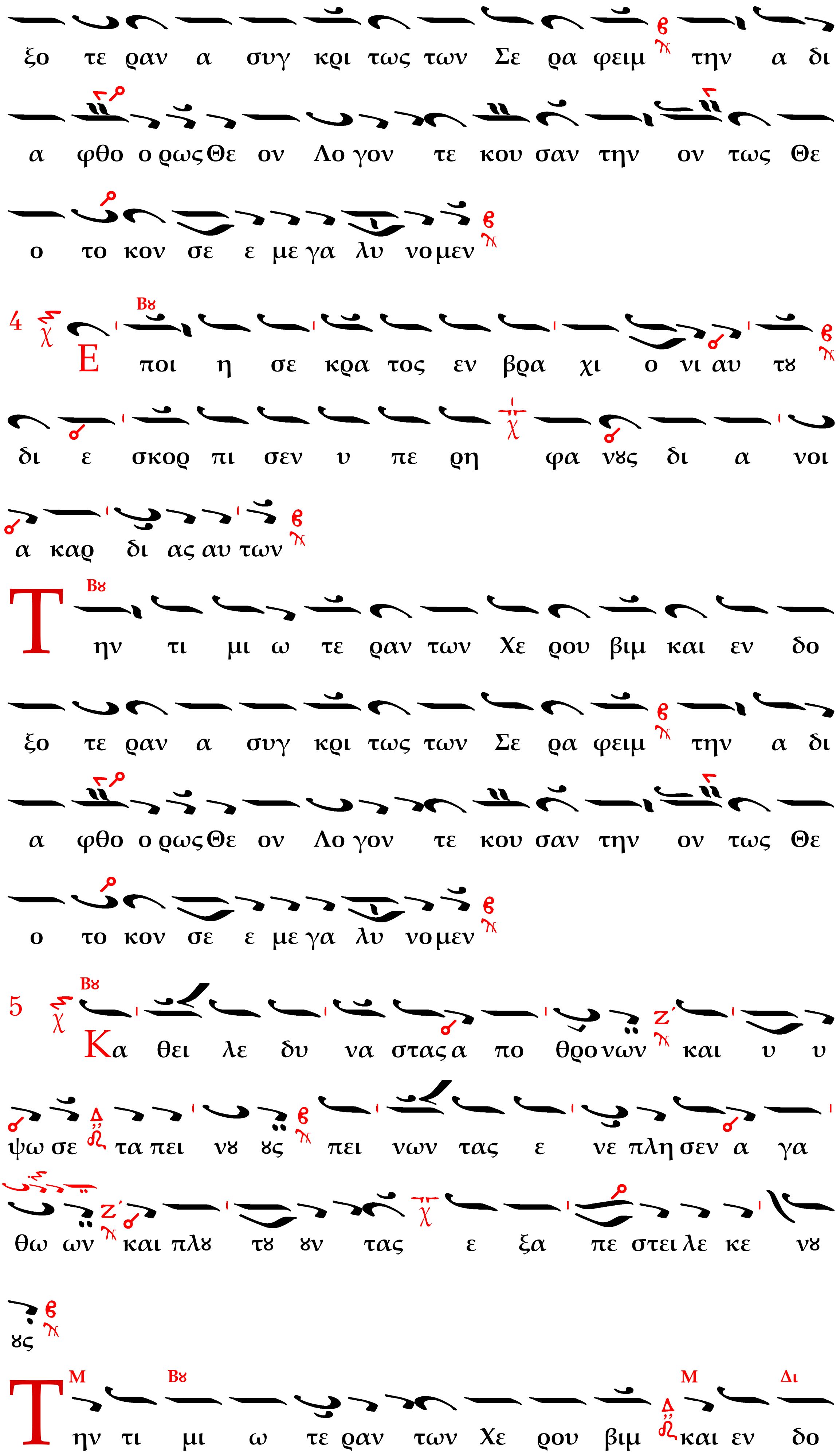
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
4 Βȣ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τȣ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νȣς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των
Βȣ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
5 Βȣ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νȣ ȣς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλȣ τȣ ȣν τας ε ξα πε στει λε κε νȣ
ȣς
Μ Βȣ Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Μ και εν Δι δο

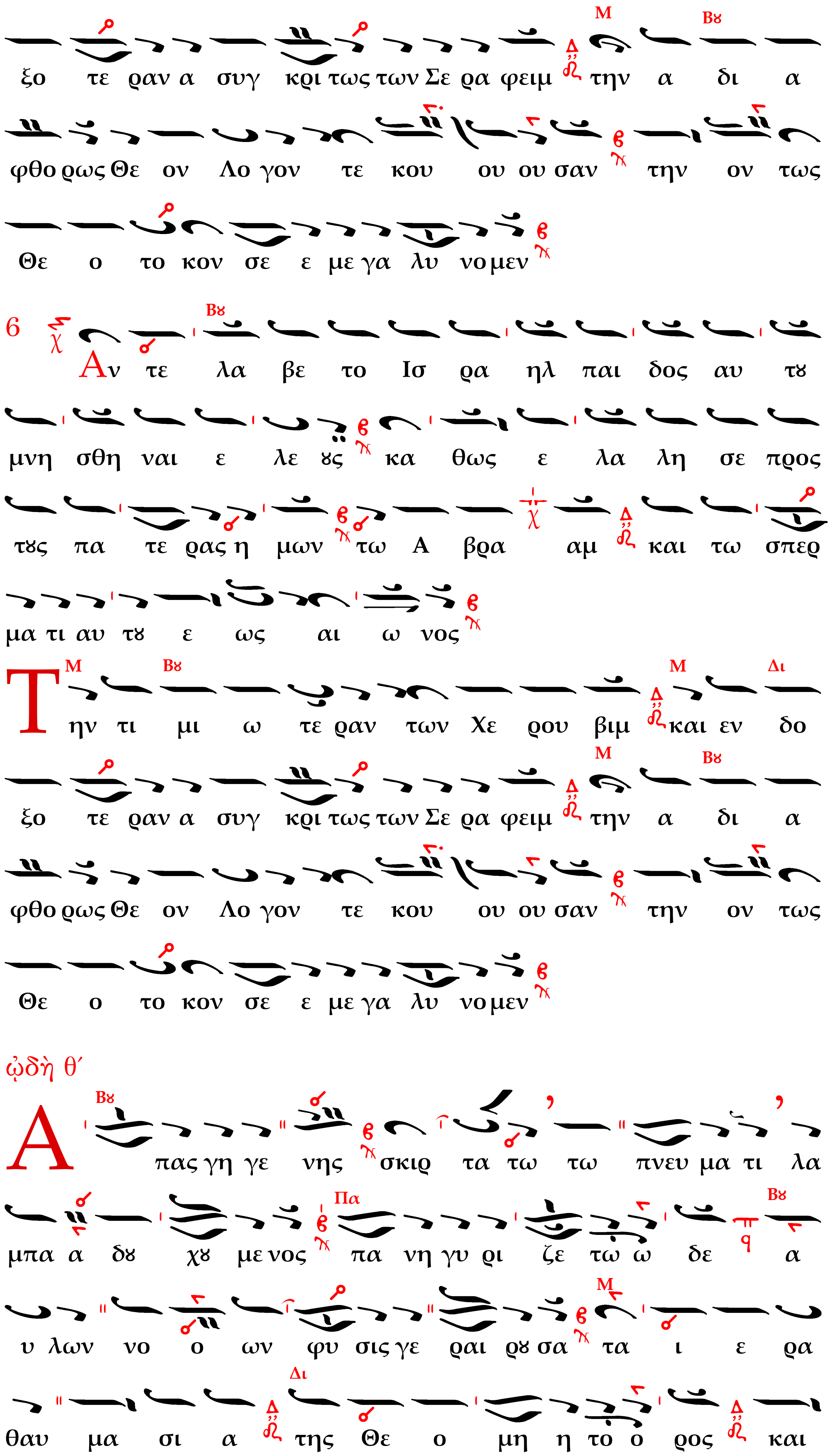
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τȣ
μνη σθη ναι ε λε ȣς κα θως ε λα λη σε προς
τȣς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τȣ ε ως αι ω νος
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν
ᾠδὴ θ′
Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δȣ χȣ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρȣ σα τα ι ε ρα
θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

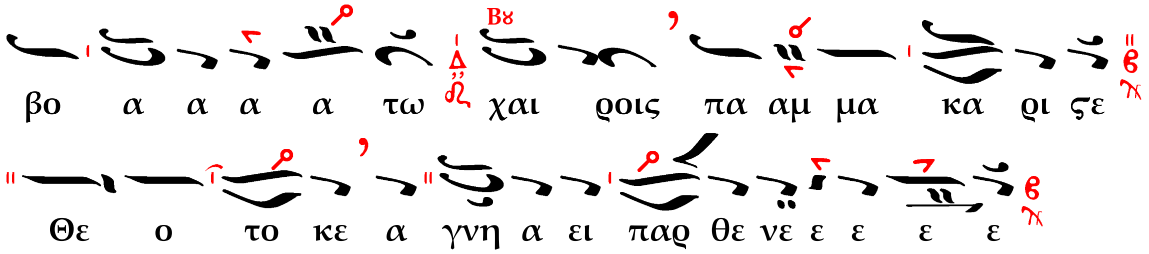

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Ἀναργύρων.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ. Ἦχος Γα

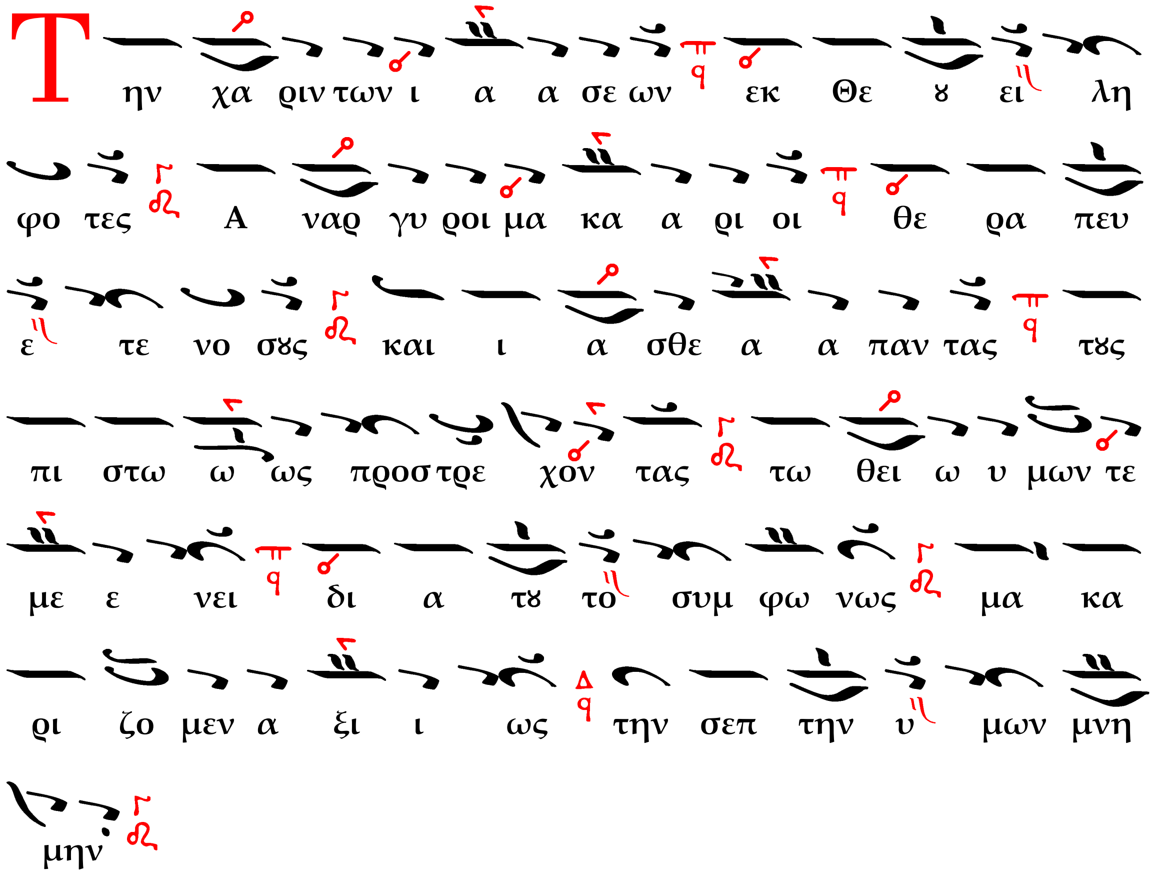

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

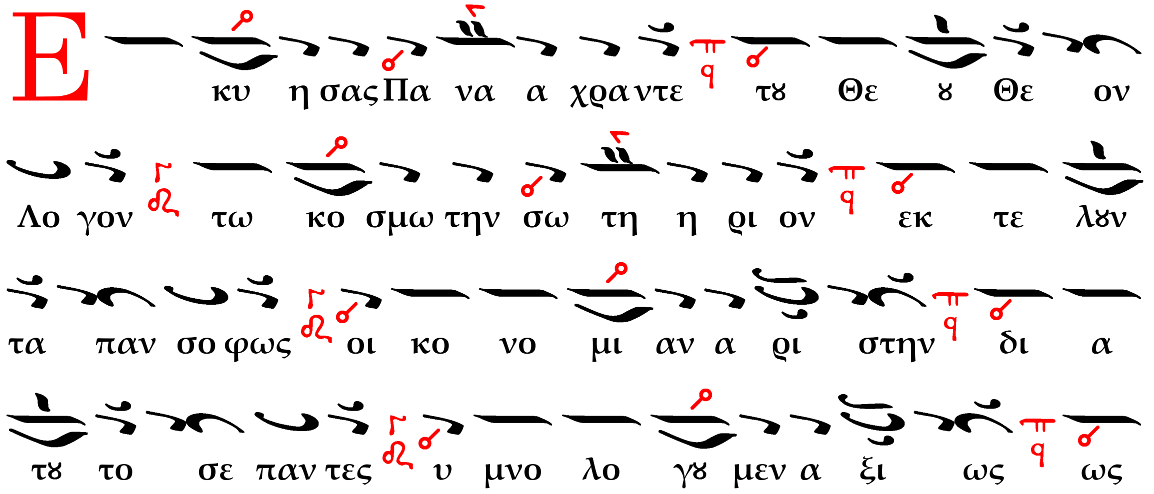

πρε σβευ ȣ σαν τȣ τω λυ τρω θη ναι η μας

νο σων και παν τοι ων κιν δυ νων

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πα

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε ε

πει υ μνο ος τω Θε ε ε ω ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω Θε ε ω ω

Ἱστῶμεν στίχους δ΄,

καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα

Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἀναργύρων.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἦχος Βου

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

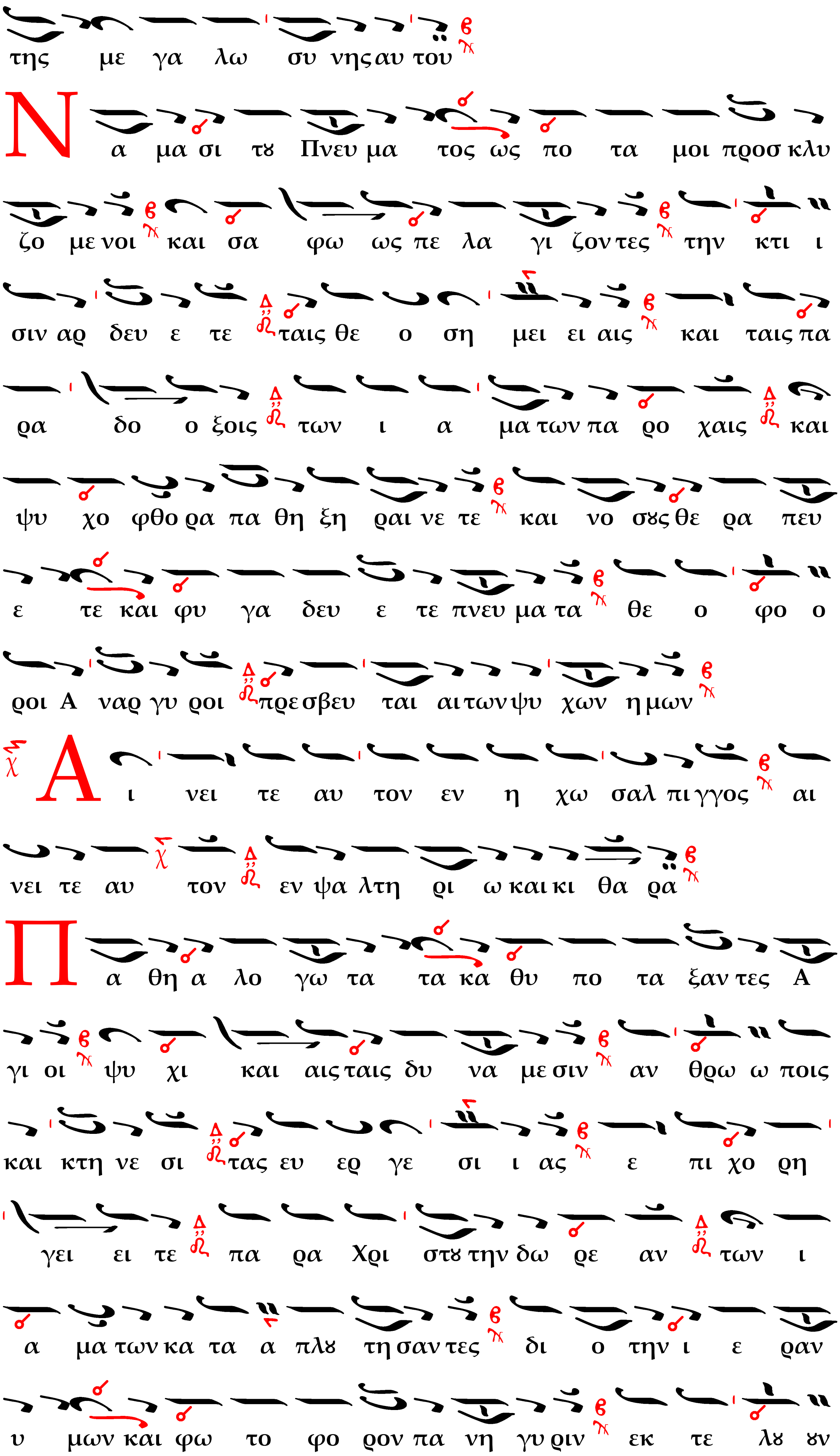
της με γα λω συ νης αυ του
Ν α μα σι τȣ Πνευ μα τος ως πο τα μοι προσ κλυ
ζο με νοι και σα φω ως πε λα γι ζον τες την κτι ι
σιν αρ δευ ε τε ταις Θε ο ση μει ει αις και ταις πα
ρα δο ο ξοις των ι α μα των πα ρο χαις και
ψυ χο φθο ρα πα θη ξη ραι νε τε και νο σȣς Θε ρα πευ
ε τε και φυ γα δευ ε τε πνευ μα τα Θε ο φο ο
ροι Α ναρ γυ ροι πρε σβευ ται αι των ψυ χων η μων
Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι
νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα
Π α θη α λο γω τα τα κα θυ πο τα ξαν τες Α
γι οι ψυ χι και αις ταις δυ να με σιν αν θρω ω ποις
και κτη νε σι τας ευ ερ γε σι ι ας ε πι χο ρη
γει ει τε πα ρα Χρι στȣ την δω ρε αν των ι
α μα των κα τα α πλȣ τη σαν τες δι ο την ι ε ραν
υ μων και φω το φο ρον πα νη γυ ριν εκ τε λȣ ȣν

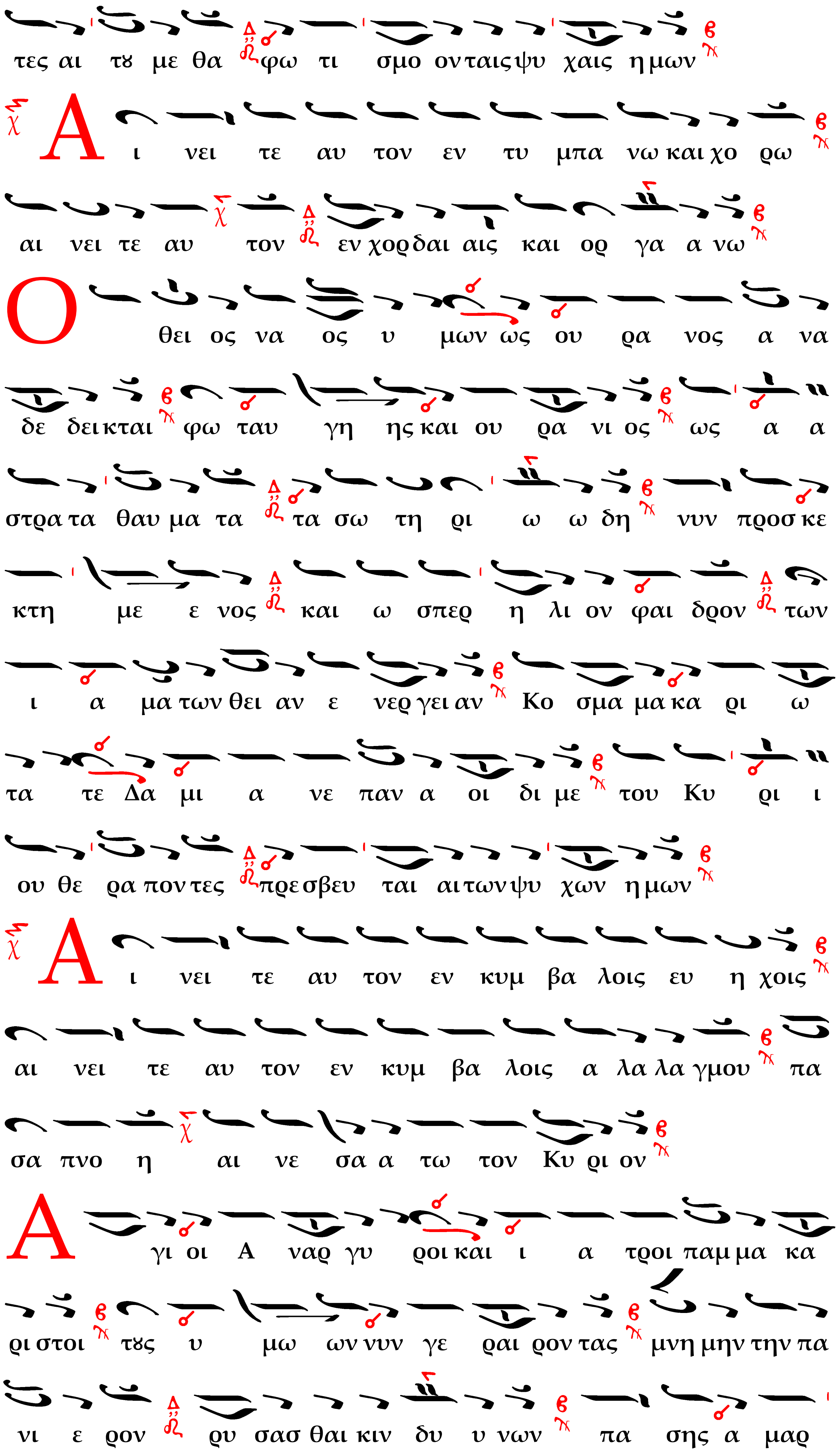
τες αι τȣ με θα φω τι σμο ον ταις ψυ χαις η μων
Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω
Ο θει ος να ος υ μων ως ου ρα νος α να
δε δει κται φω ταυ γη ης και ου ρα νι ος ως α α
στρα τα θαυ μα τα τα σω τη ρι ω ω δη νυν προσ κε
κτη με ε νος και ω σπερ η λι ον φαι δρον των
ι α μα των θει αν ε νερ γει αν Κο σμα μα κα ρι ω
τα τε Δα μι α νε παν α οι δι με του Κυ ρι ι
ου θε ρα πον τες πρε σβευ ται αι των ψυ χων η μων
Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις
αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα
σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Α γι οι Α ναρ γυ ροι και ι α τροι παμ μα κα
ρι στοι τȣς υ μω ων νυν γε ραι ρον τας μνη μην την πα
νι ε ρον ρυ σασ θαι κιν δυ υ νων πα σης α μαρ

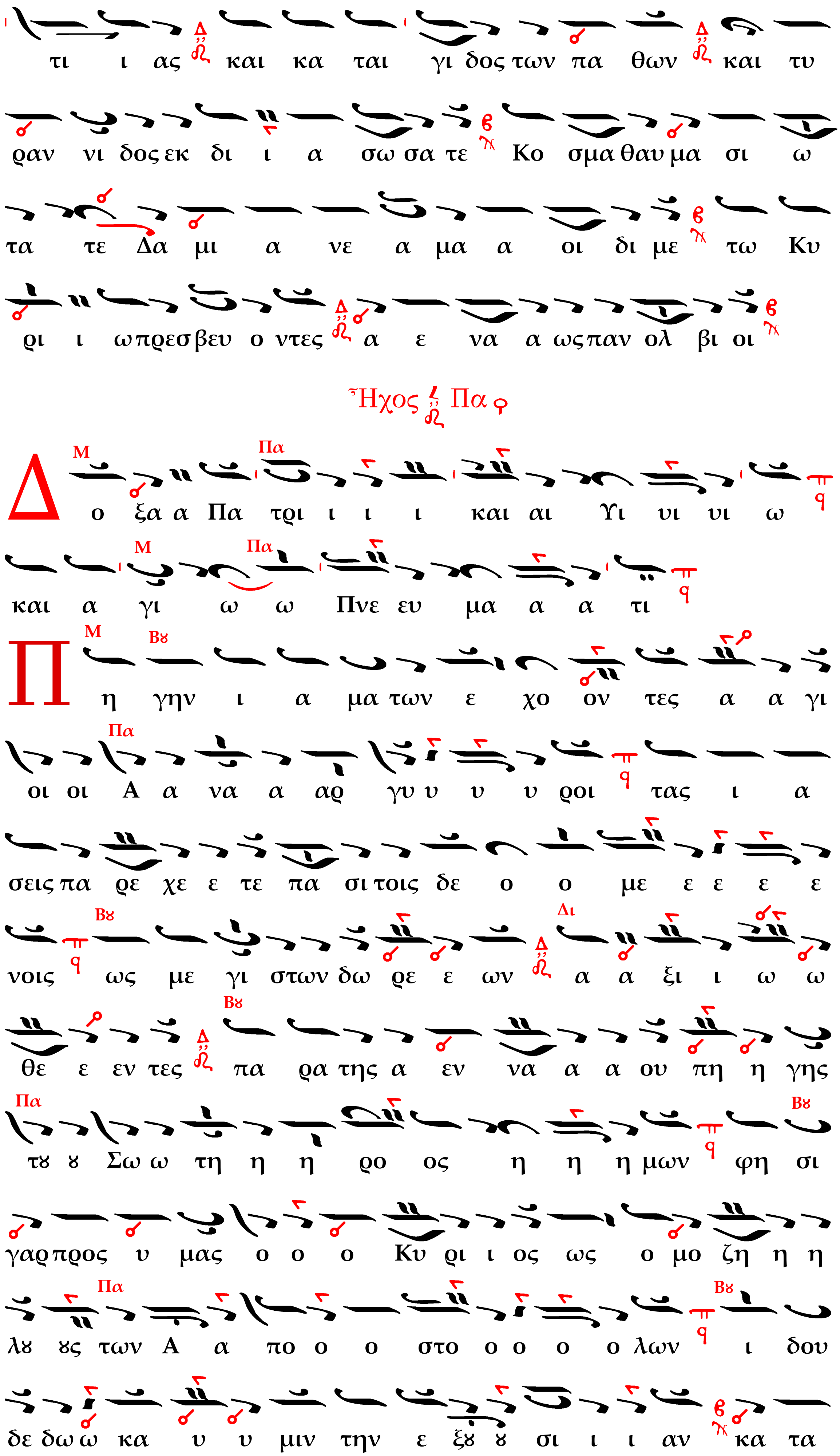
τι ι ας και κα ται γι δος των πα θων και τυ
ραν νι δος εκ δι ι α σω σα τε Κο σμα θαυ μα σι ω
τα τε Δα μι α νε α μα α οι δι με τω Κυ
ρι ι ωπρεσβευ ο ντες α ε να α ωςπαν ολ βι οι
Ἦχος Πα
Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Π η γην ι α μα των ε χο ον τες α α γι
οι οι Α α να α αρ γυ υ υ υ ροι τας ι α
σεις πα ρε χε ε τε πα σι τοις δε ο ο με ε ε ε ε
νοις ως με γι στων δω ρε ε ων α α ξι ι ω ω
θε ε εν τες πα ρα της α εν να α α ου πη η γης
τȣ ȣ Σω ω τη η η ρο ος η η η μων φη σι
γαρ προς υ μας ο ο ο Κυ ρι ι ος ως ο μο ζη η η
λȣ ȣς των Α α πο ο ο στο ο ο ο ο λων ι δου
δε δω ω κα υ υ μιν την ε ξȣ ȣ σι ι ι αν κα τα

πνευ μα α τω ων α κα θα α αρ των ω στε αυ τα

εκ βα α α α λειν και θε ρα πευ ειν πα σα αν νο ο ο

σον και αι αι πα α σαν μα α λα α α κι ι ι ι ι

αν δι ο τοις προ σταγ μα σιν αυ τȣ κα λω ως πο ο λι

ι τευ σα α α με ε ε ε νοι δω ρε αν ε λα

βε ε τε δω ρε αν πα α ρε χε ε τε ι α τρευ

ον τες τα α πα α α θη των ψυ χω ων και των σω ω μα των

η η μω ων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

Νευ σον πα ρα κλη σε σι σων ι κε των πα να μω

με παυ ου σα δει νων η μων ε πα να στα α α σεις

πα σης θλι ψε ως η μα ας α παλ λαττουσα σε ε γαρ μο

νην α σφα λη και βε βαι αν αγ κυ ραν ε χο ο μεν

και την σην προ στα σι αν κε κτη με θα μη αι σχυν θω

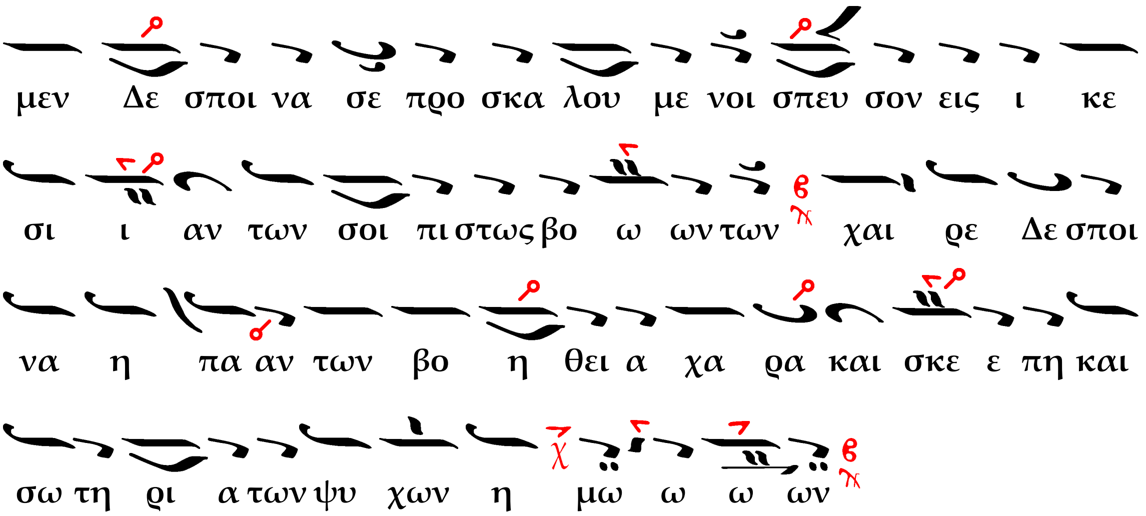

* * *

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

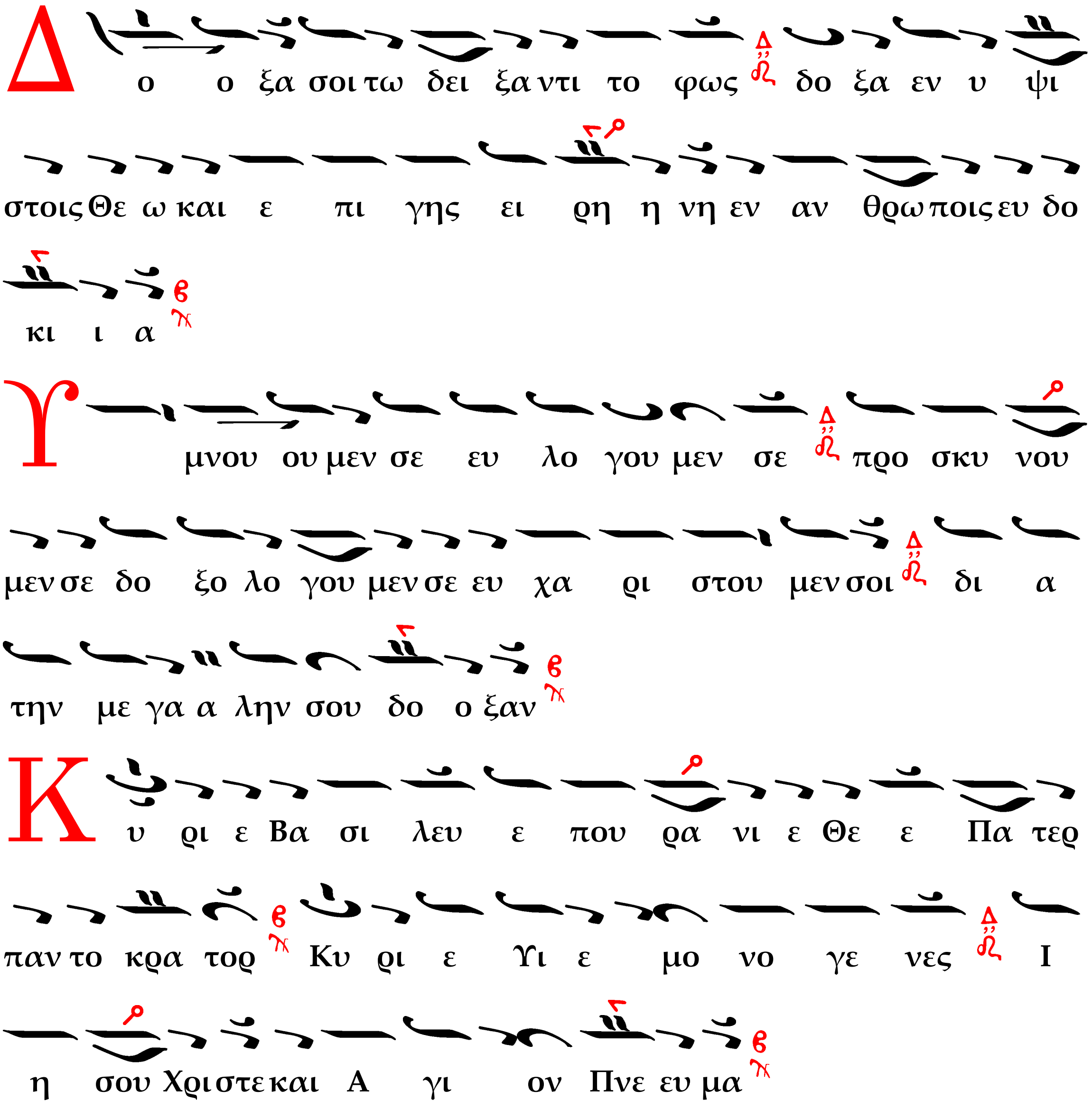

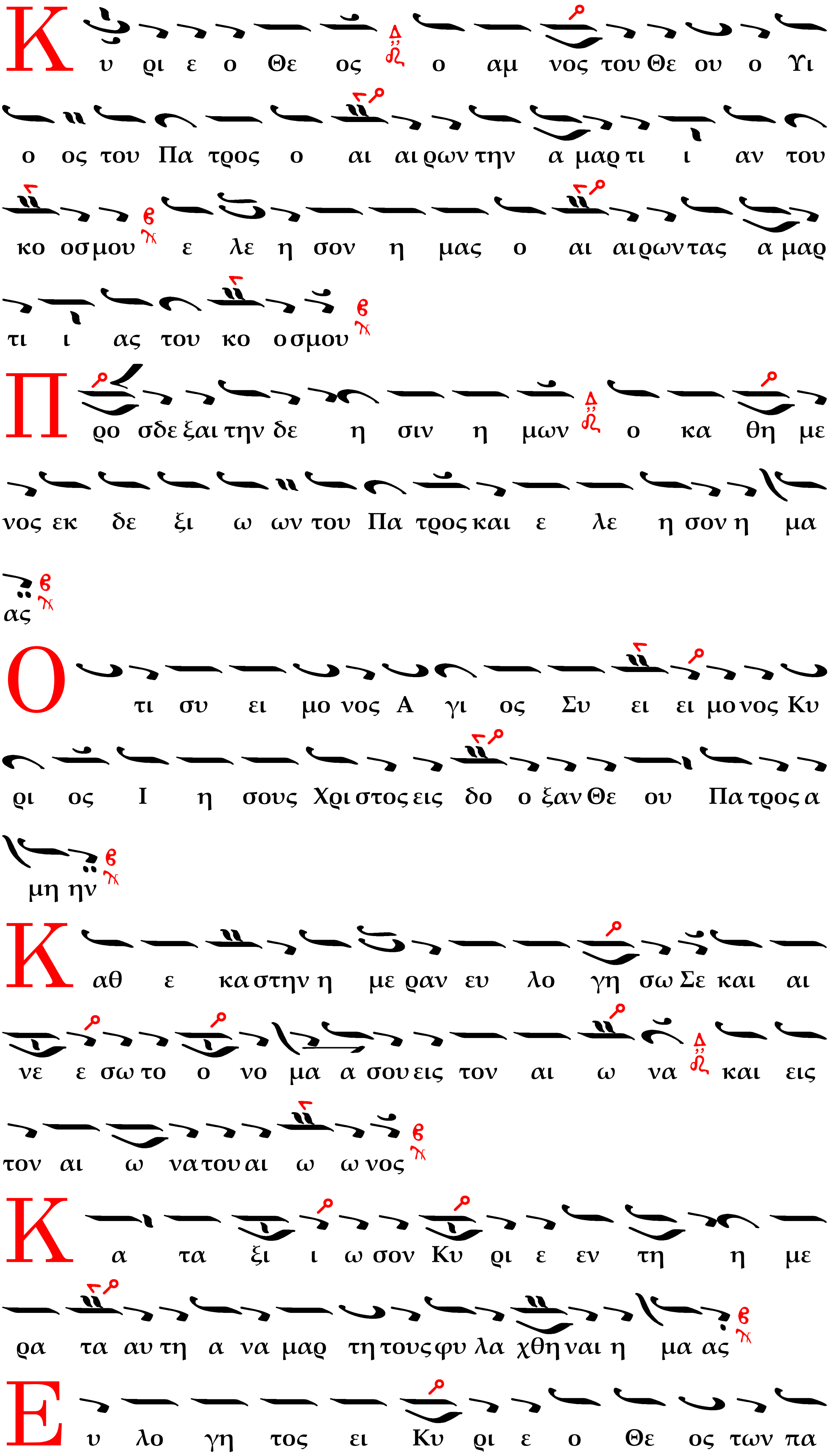
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο οσ μου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ
τι ι ας του κο οσ μου
Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας
Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην
Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

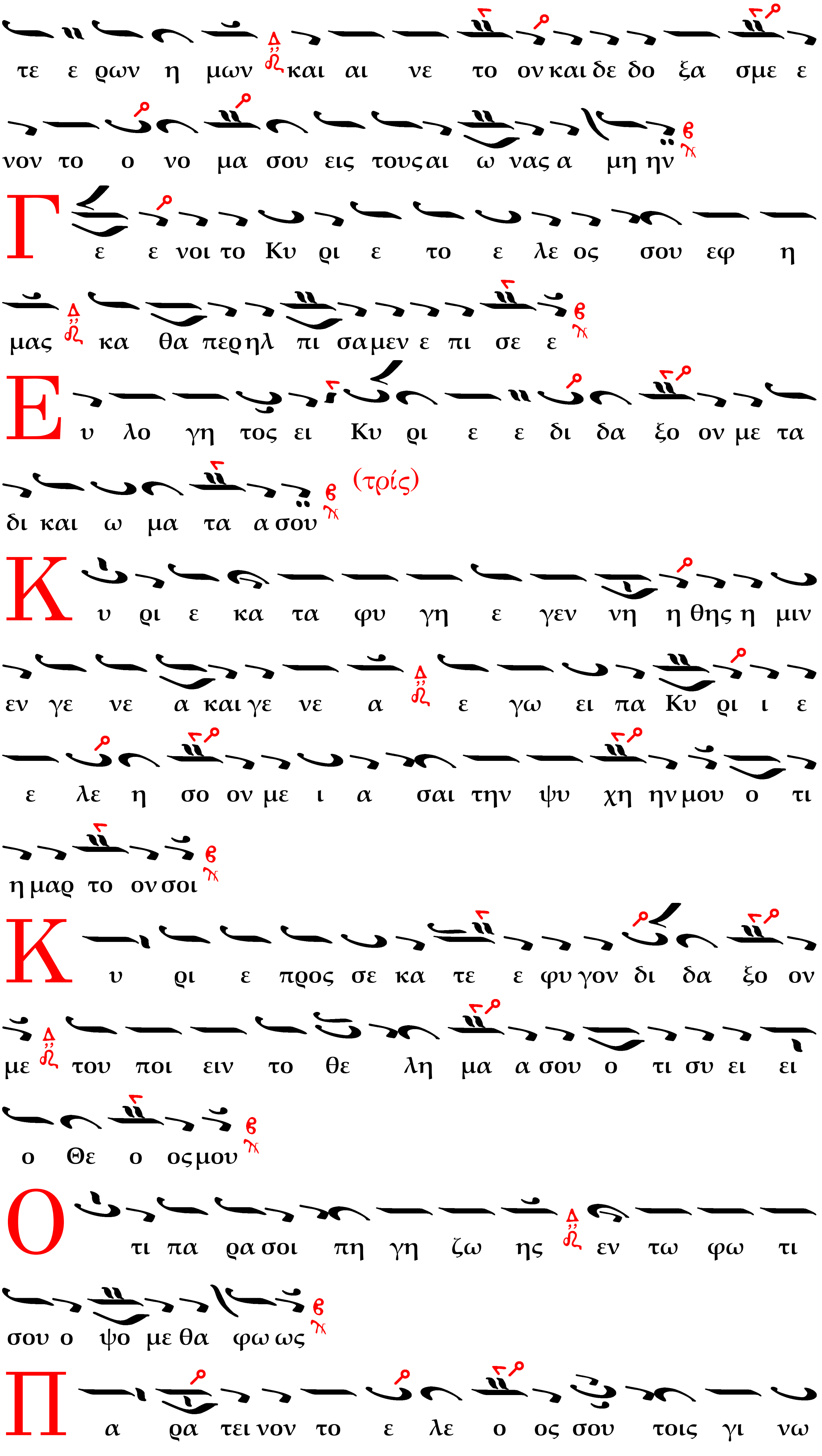
τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε
Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι καιω μα τα α σου
(τρίς)
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικὸν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι
ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα

Θ ει ȣ Πνε ευ μα τος τη χει ρȣρ γι α θε

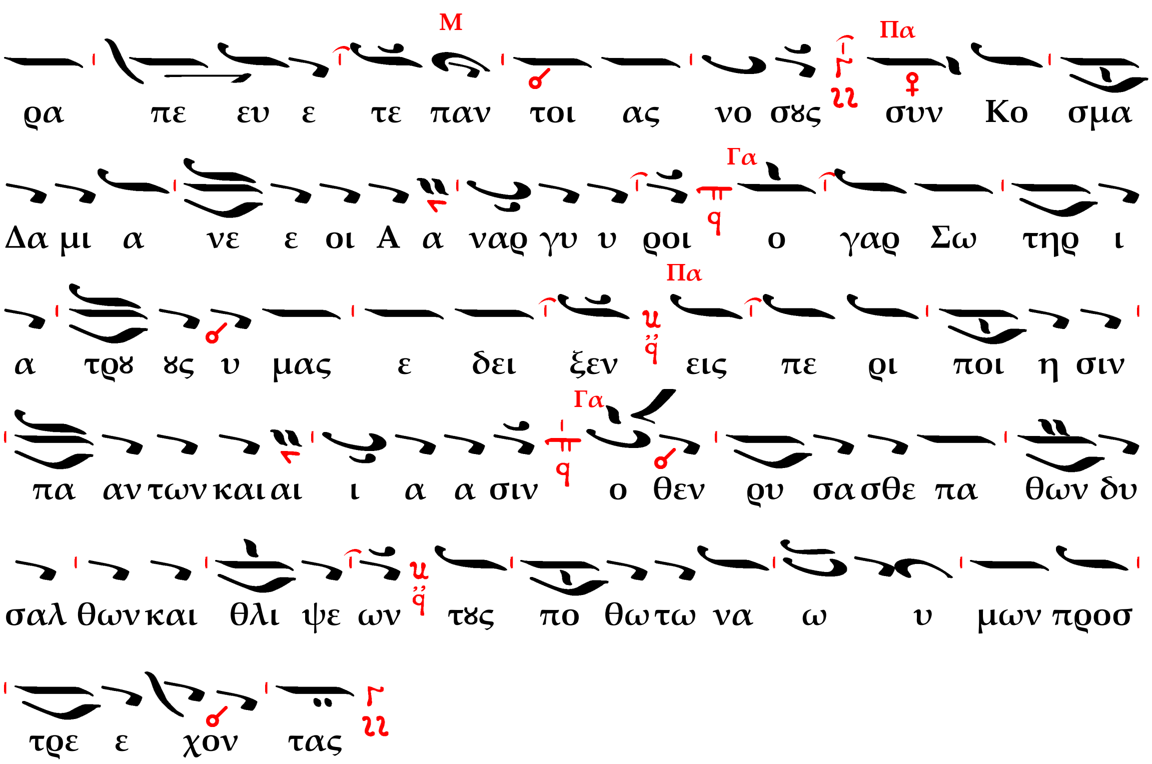

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος Νη

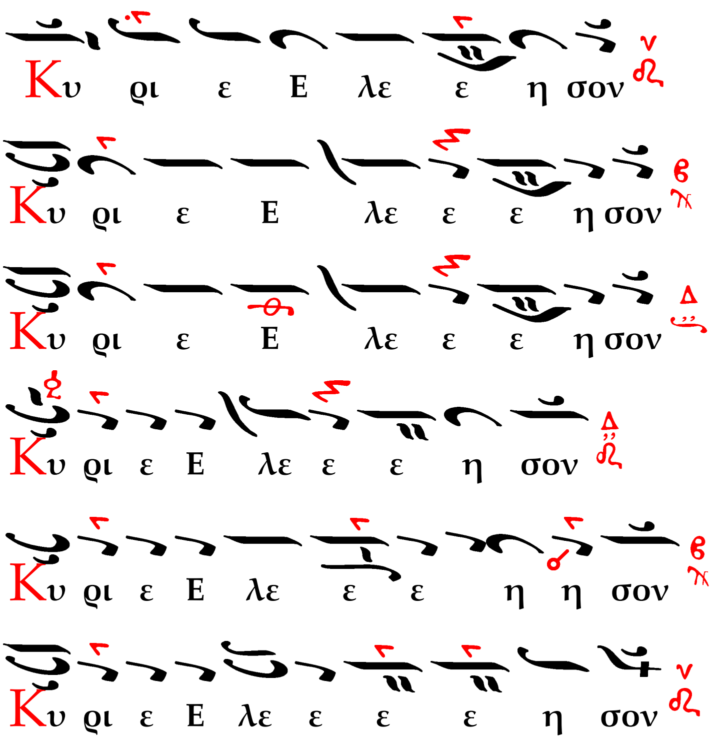

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος Νη

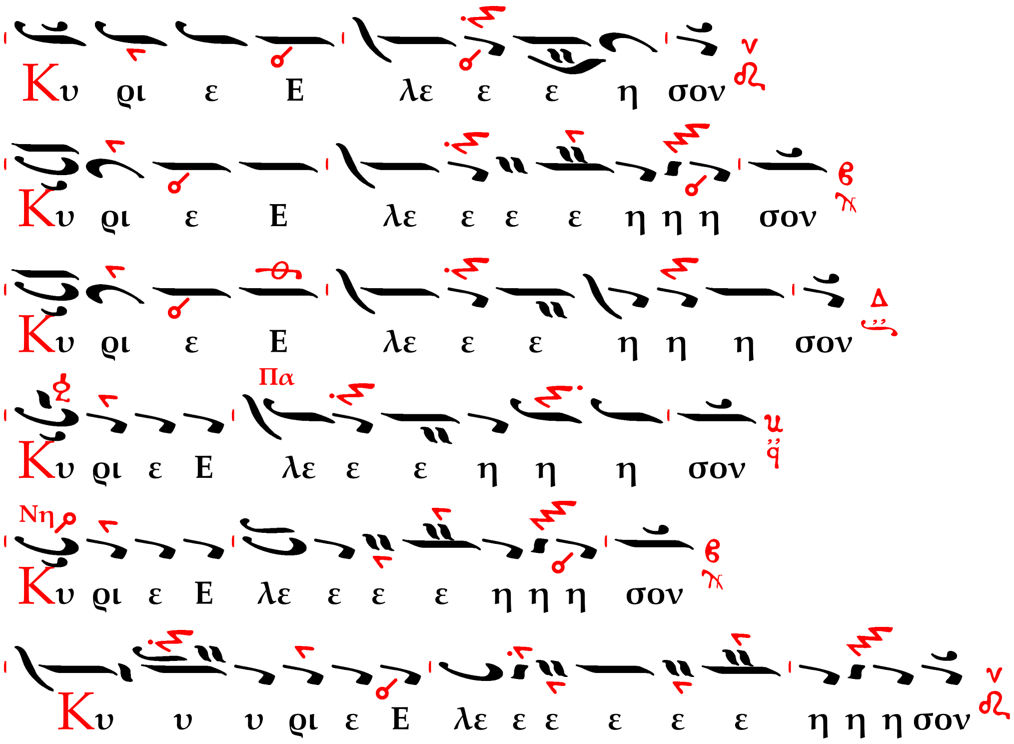

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη

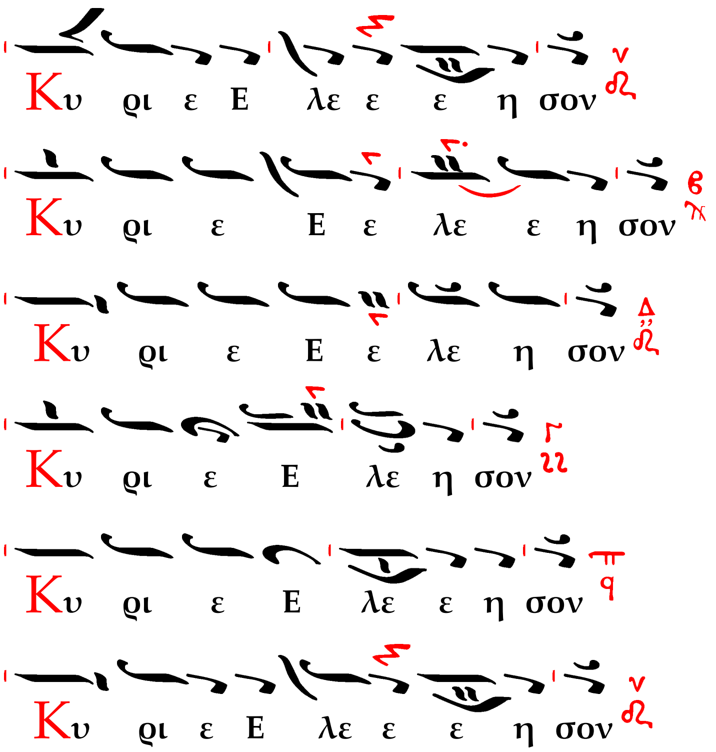

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ϟα΄ (91).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὕψιστε. (ϟα΄ 2)

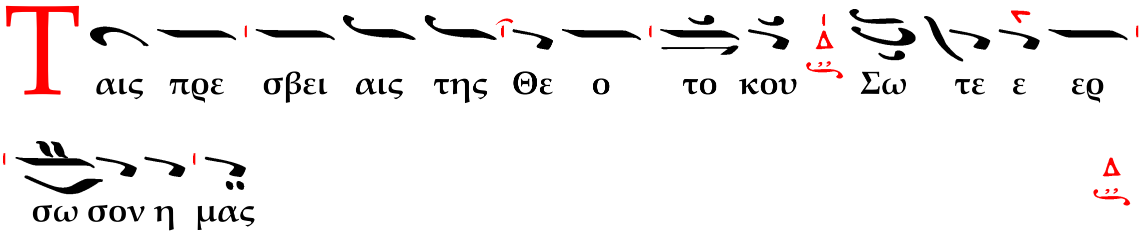

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (ϟα΄ 3)

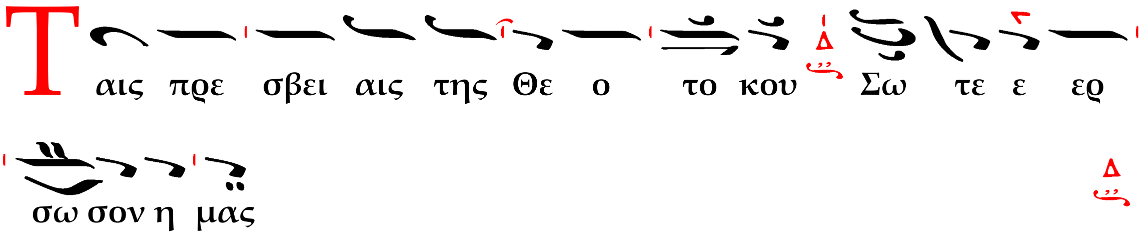

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὔφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (ϟα΄ 5)

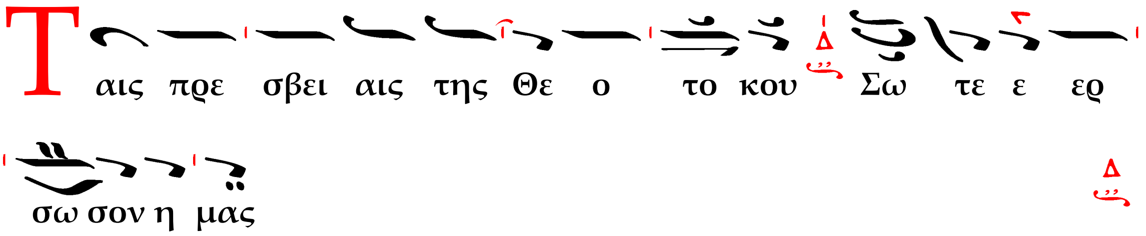

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (ϟα΄ 16)

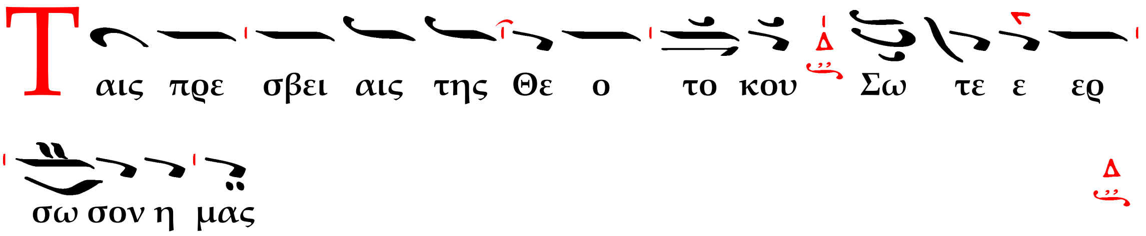

Δόξα. Καὶ νῦν.

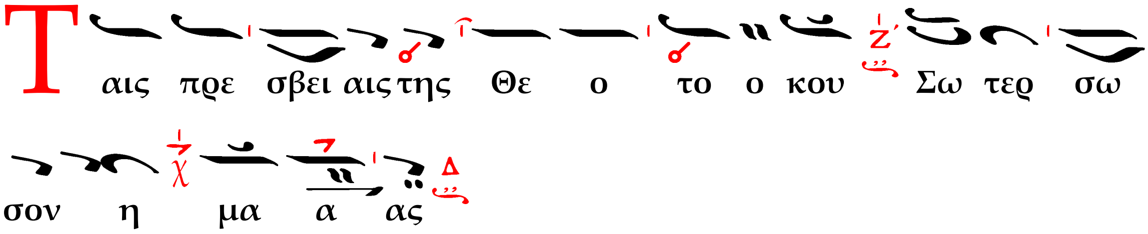

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς ϟβ΄ (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (ϟβ΄ 1)

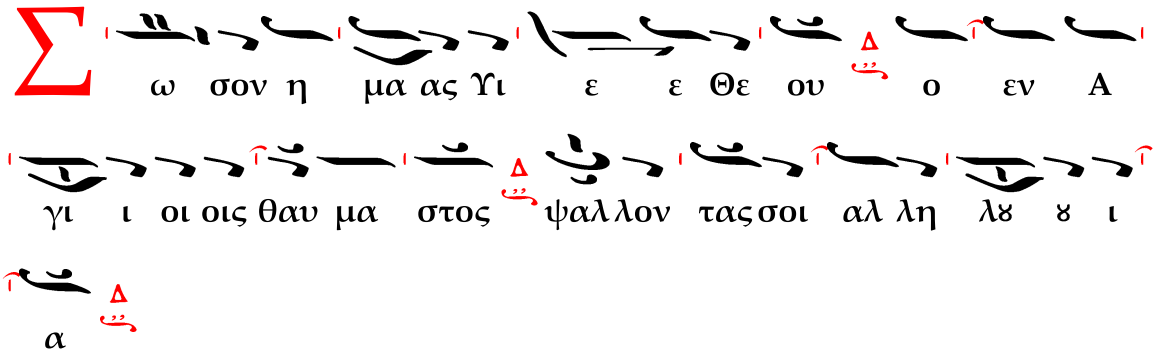

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (ϟβ΄ 1)

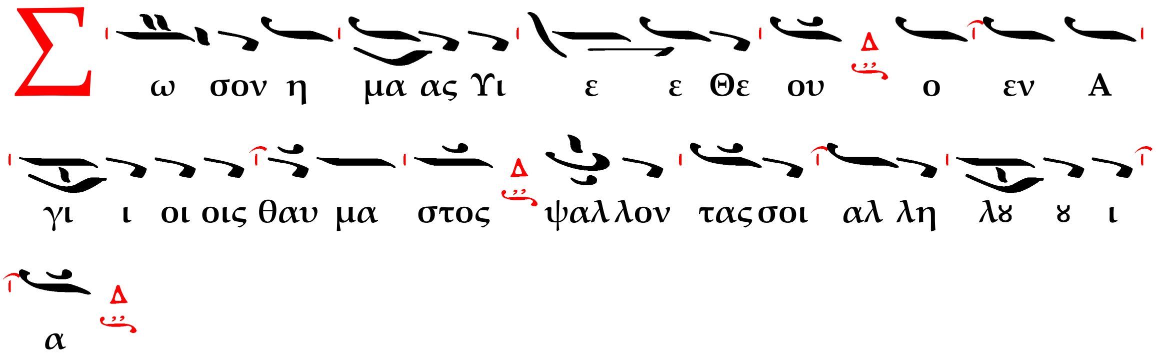

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (ϟβ΄ 4)

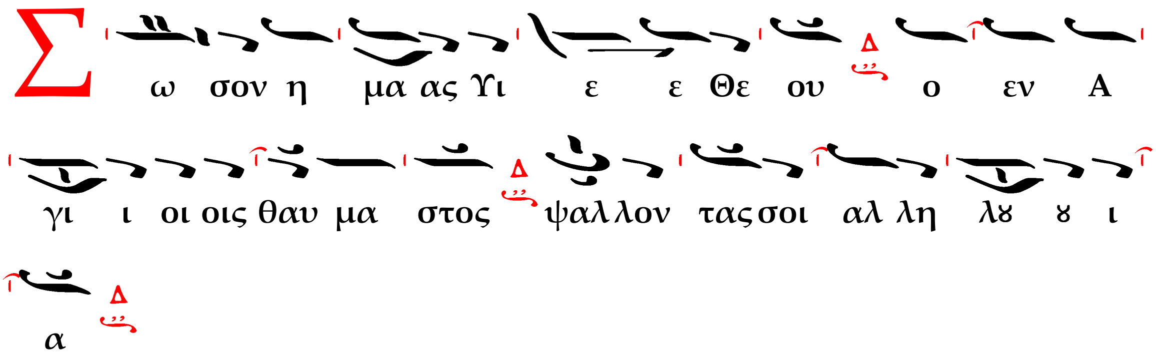

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (ϟβ΄ 5)

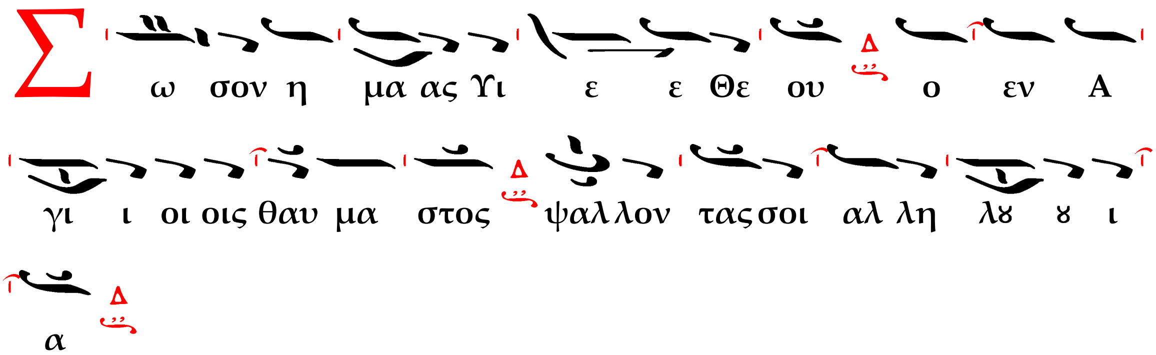

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

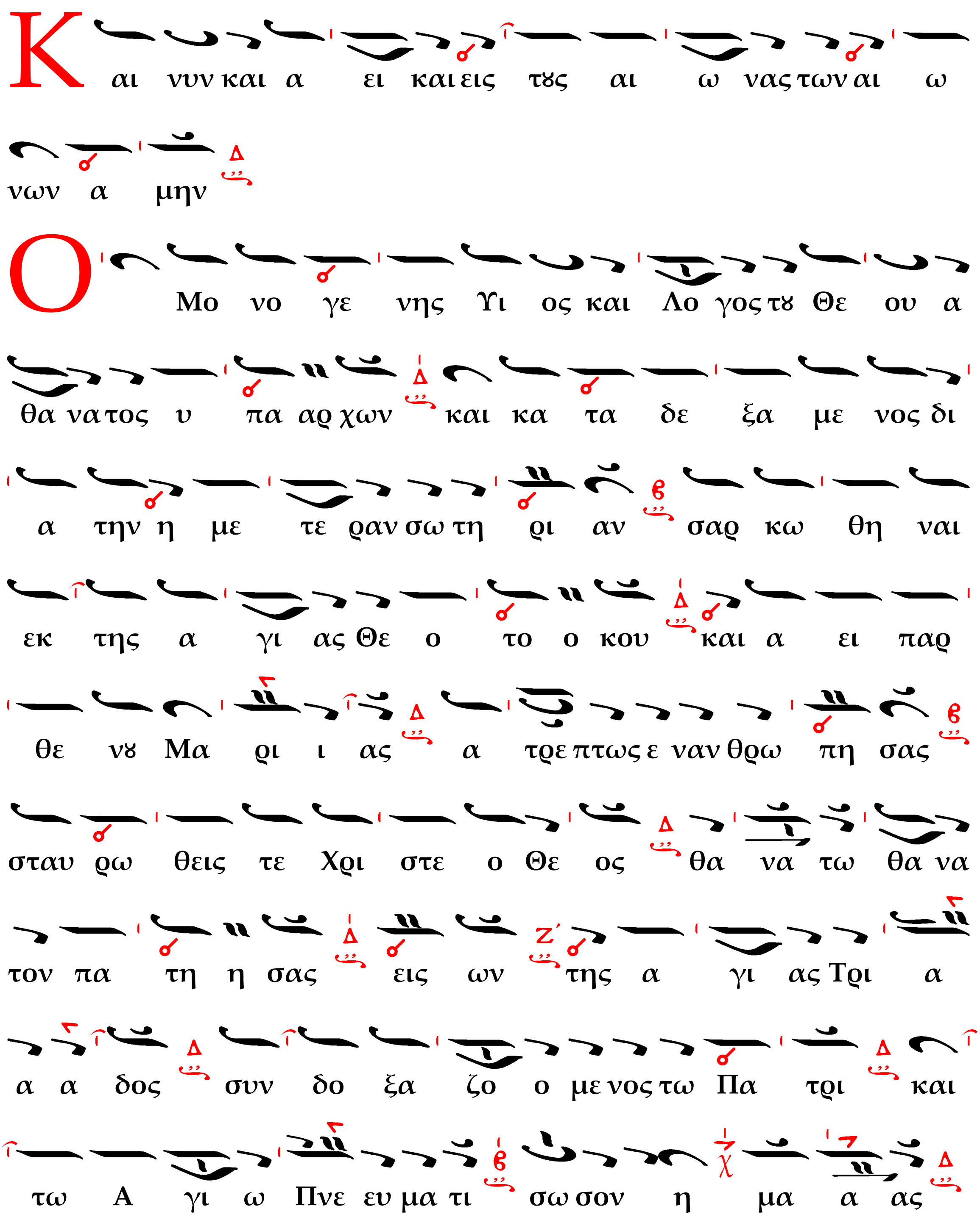

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐκλογή.

Ἦχος Γα

Στίχ. α΄. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ΄ 36)

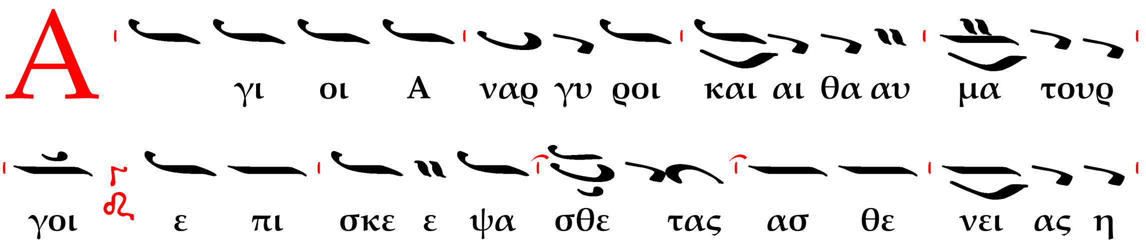

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Στίχ. β΄. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. (ιε΄ 3)

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Στίχ. γ΄. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μι ι ι ιν

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β΄ χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λϐ ϐ ι α

* * *

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Γα

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η

μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Δι

Ο ι την χα ριν λα βον τες των ι α μα α των

ε φα πλϐ τε την ρω σιν τοις εν α να α α α αγ

καις ι α τροι θαυ μα τϐρ γοι εν δο ξοι αλ λα τη

υ μων ε πι σκε ε ε ψει και των πο λε μι ων

τα θρα ση κα τα βα αλ λε τε τον κοσ μον ι ω με νοι εν

τοις θα αυ μα σι

Καὶ νῦν. Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

φω νας α λλα προ φθα σον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν και σπευ

σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

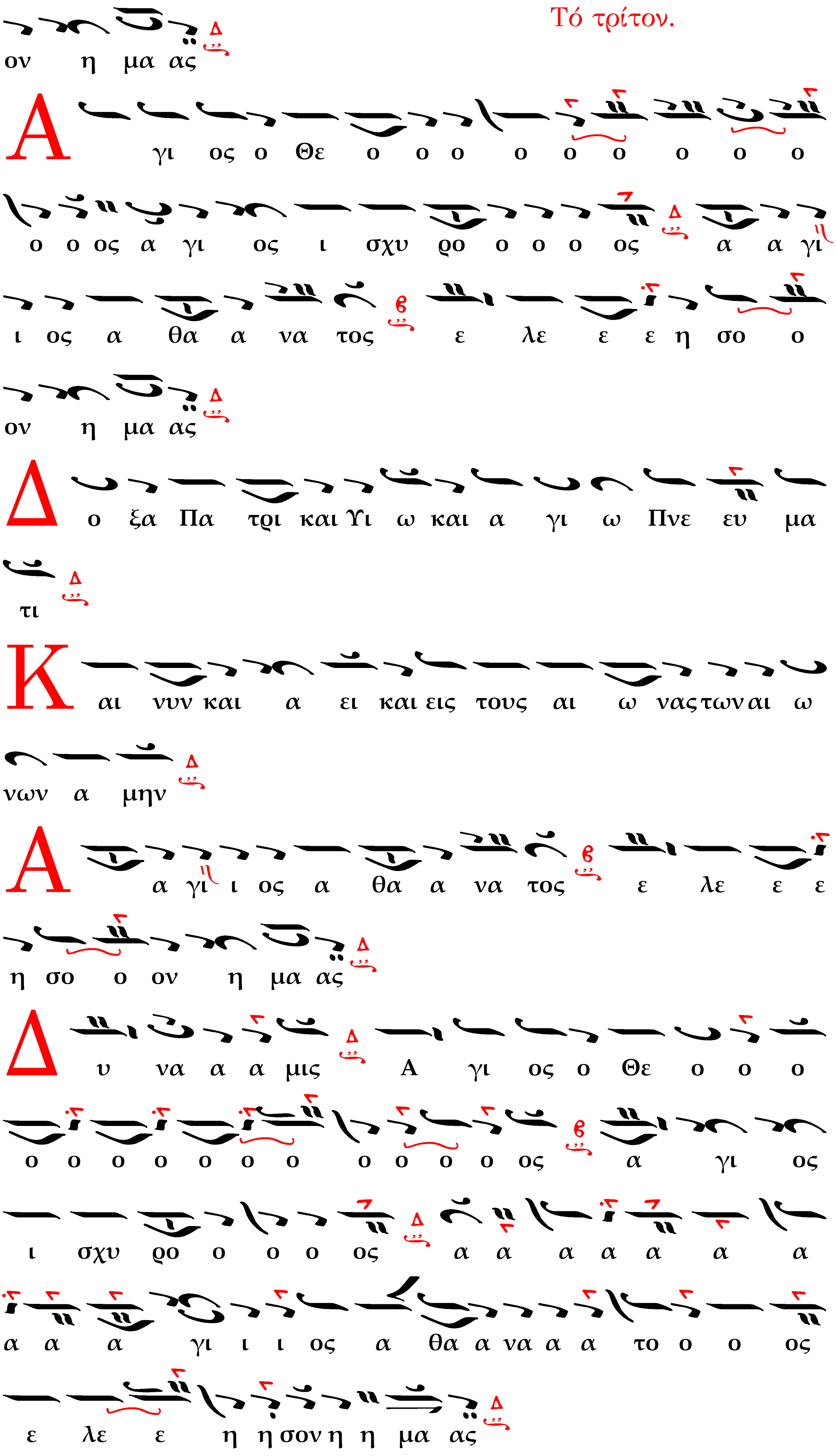
ον η μα ας
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι
ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
η σο ο ον η μα ας
Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος
ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος
ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι

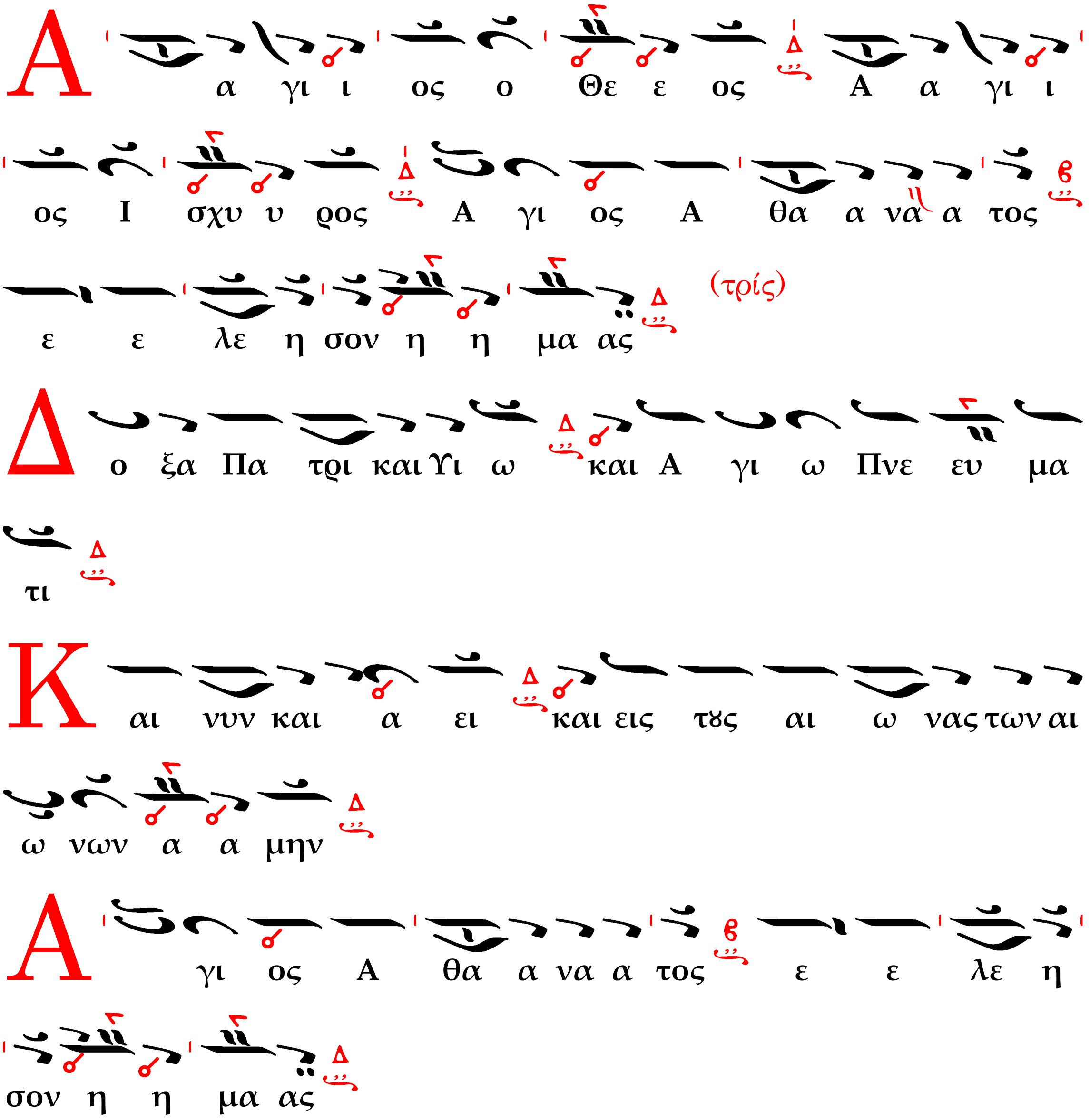

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι

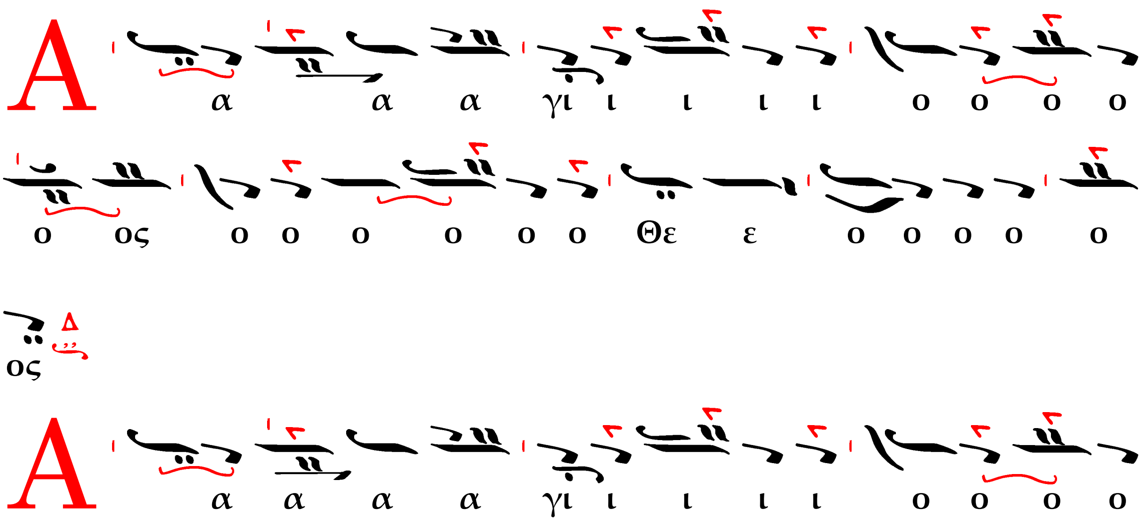

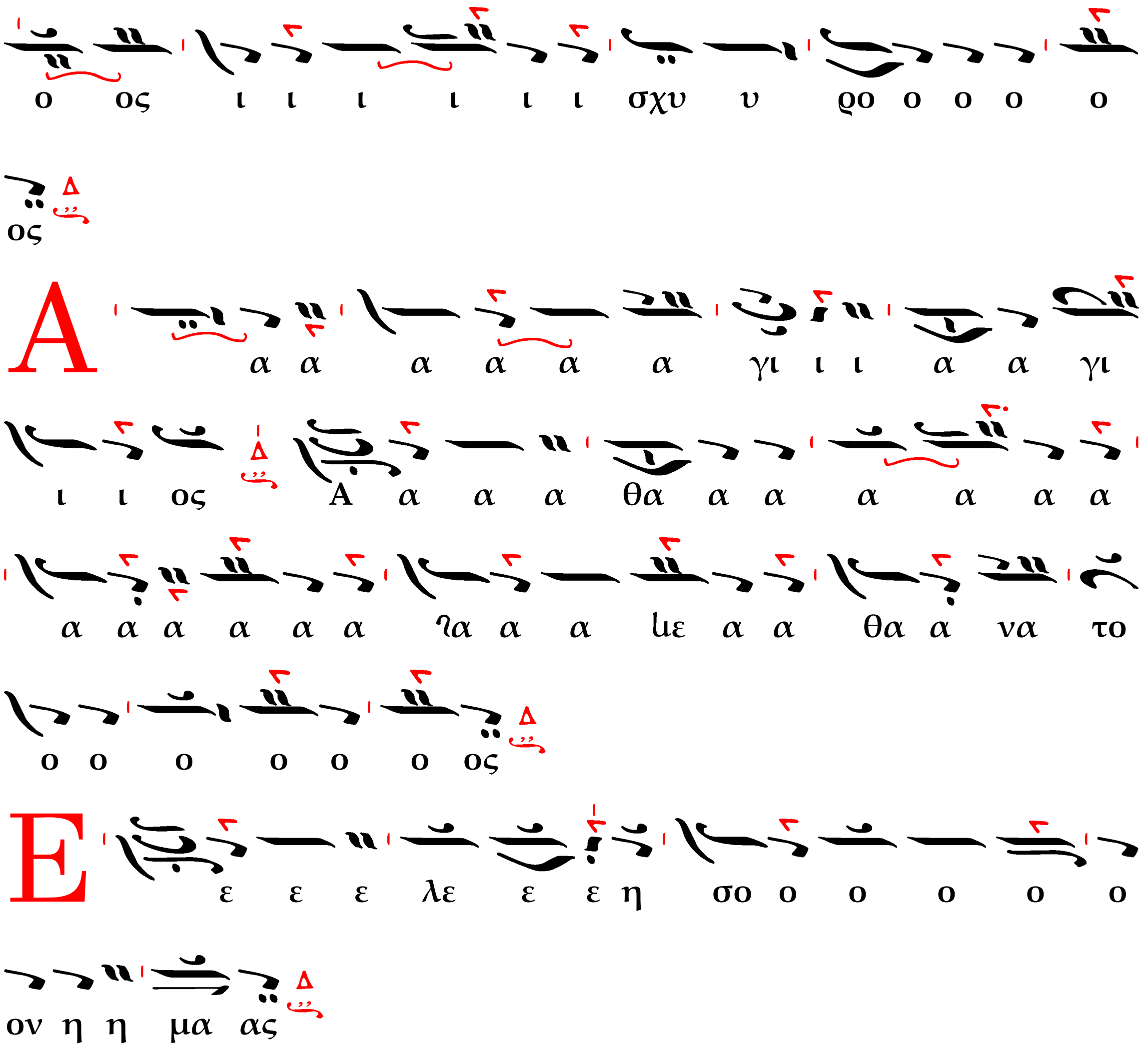

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι

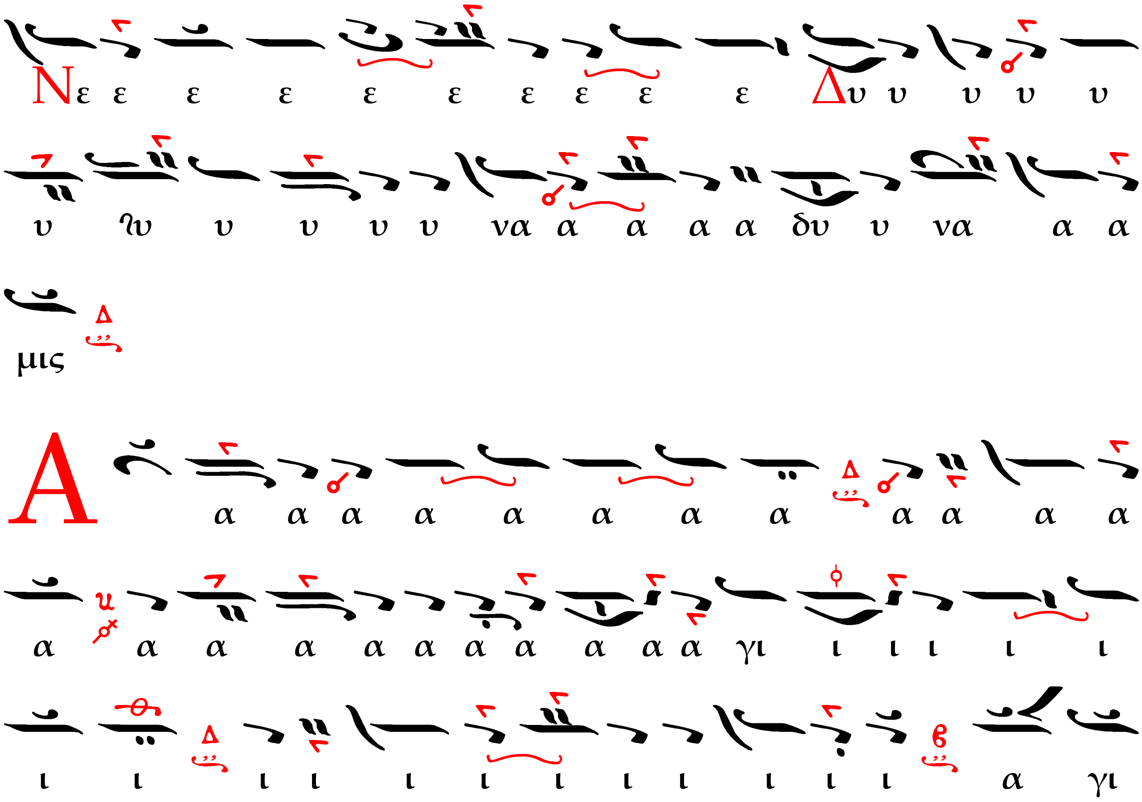

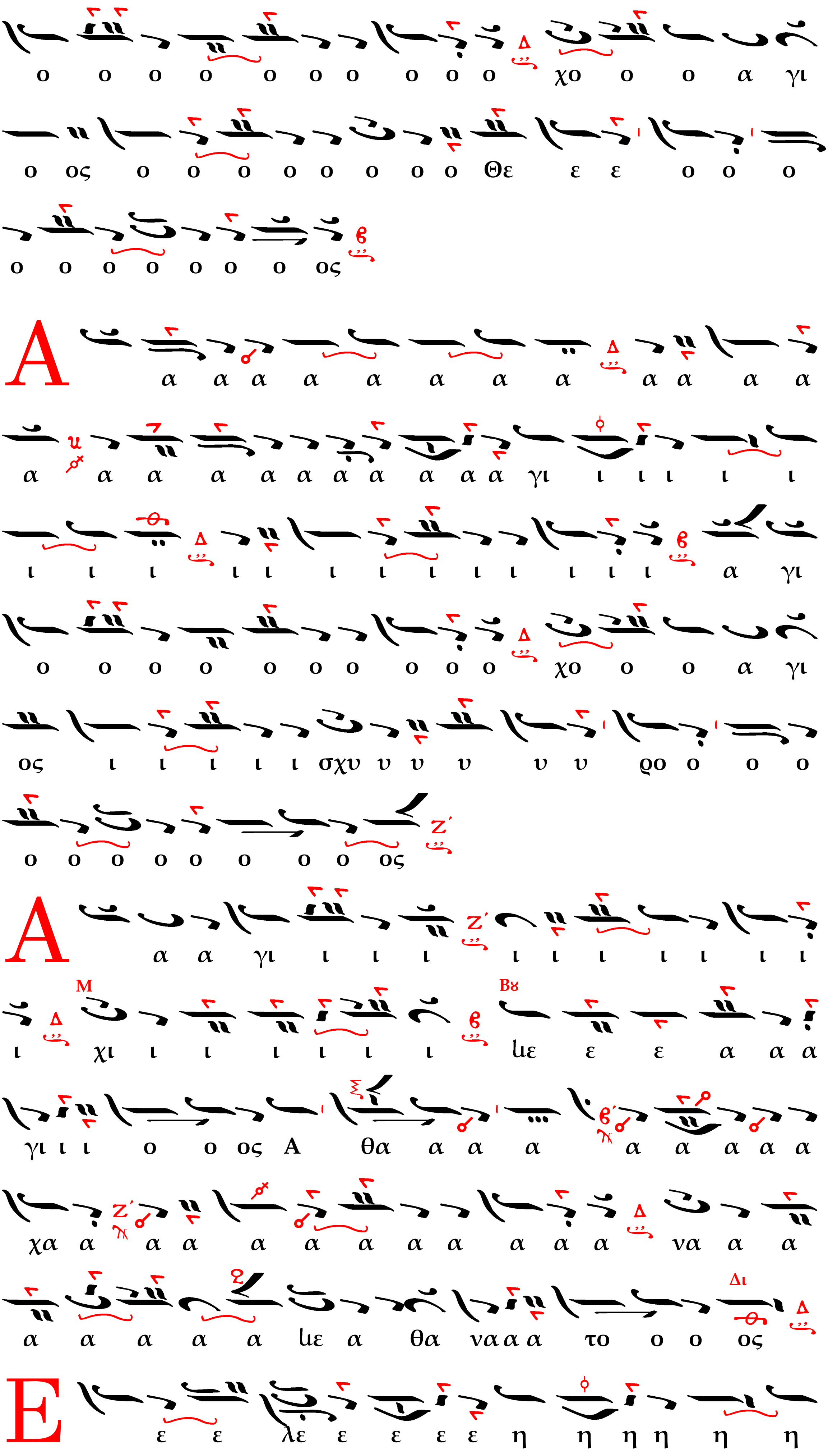
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι
ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ος
A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι
ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ος
A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι χι ι ι ι ι ι ι με ε ε α α α
γι ι ι ο ο ος A θα α α α α α α α α
χα α α α α α α α α α α α να α α
α α α α α με α θα να α α το ο ο ος
E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η

η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον

η η η μα α α α α α α α α α ας

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. (ιε΄ 3)

Στίχ α΄. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. (ιε΄ 8)

Ἢ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Τοις α γι ι οις τοις εν τη γη αυ τȣ ε θαυ

μα στωσεν ο Κυ ρι ος

Στίχος α΄. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός,

ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν, ι να μη σαλευθω (ιε΄8)

Τοις α γι ι οις τοις εν τη γη αυ τȣ ε θαυ

μα στωσεν ο Κυ ρι ος

Στίχος β΄. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με

εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες εν τη

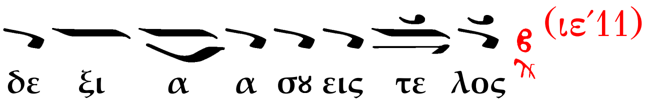

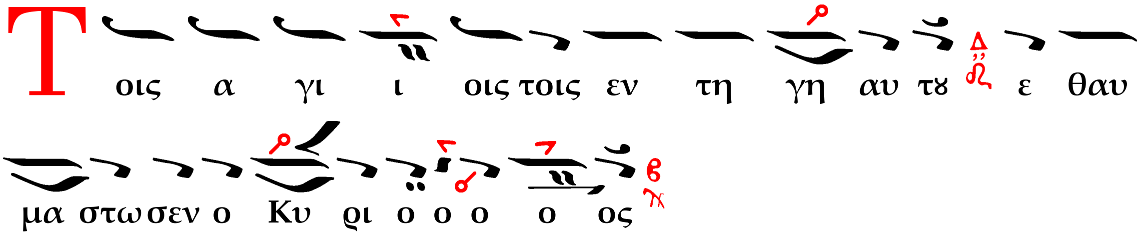

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ιβ΄ 27-31, ιγ΄ 1-8)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες ἀπόστολοι; Μὴ πάντες προφῆται; Μὴ πάντες διδάσκαλοι; Μὴ πάντες δυνάμεις; Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; Μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; Μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. Καὶ ἔτι καθ᾿ ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσομαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος δ΄. (Ψαλμὸς λγ΄).

Ἦχος Δι

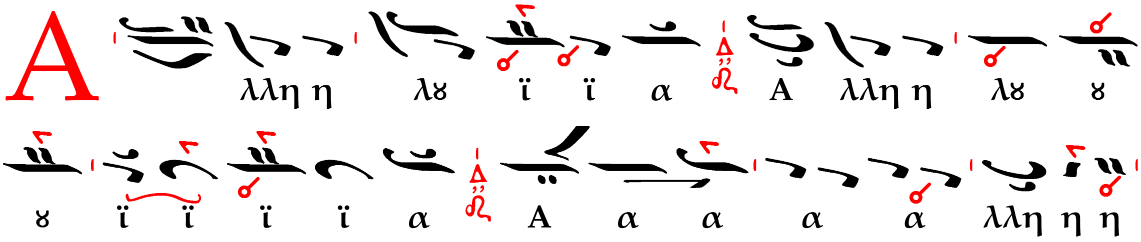

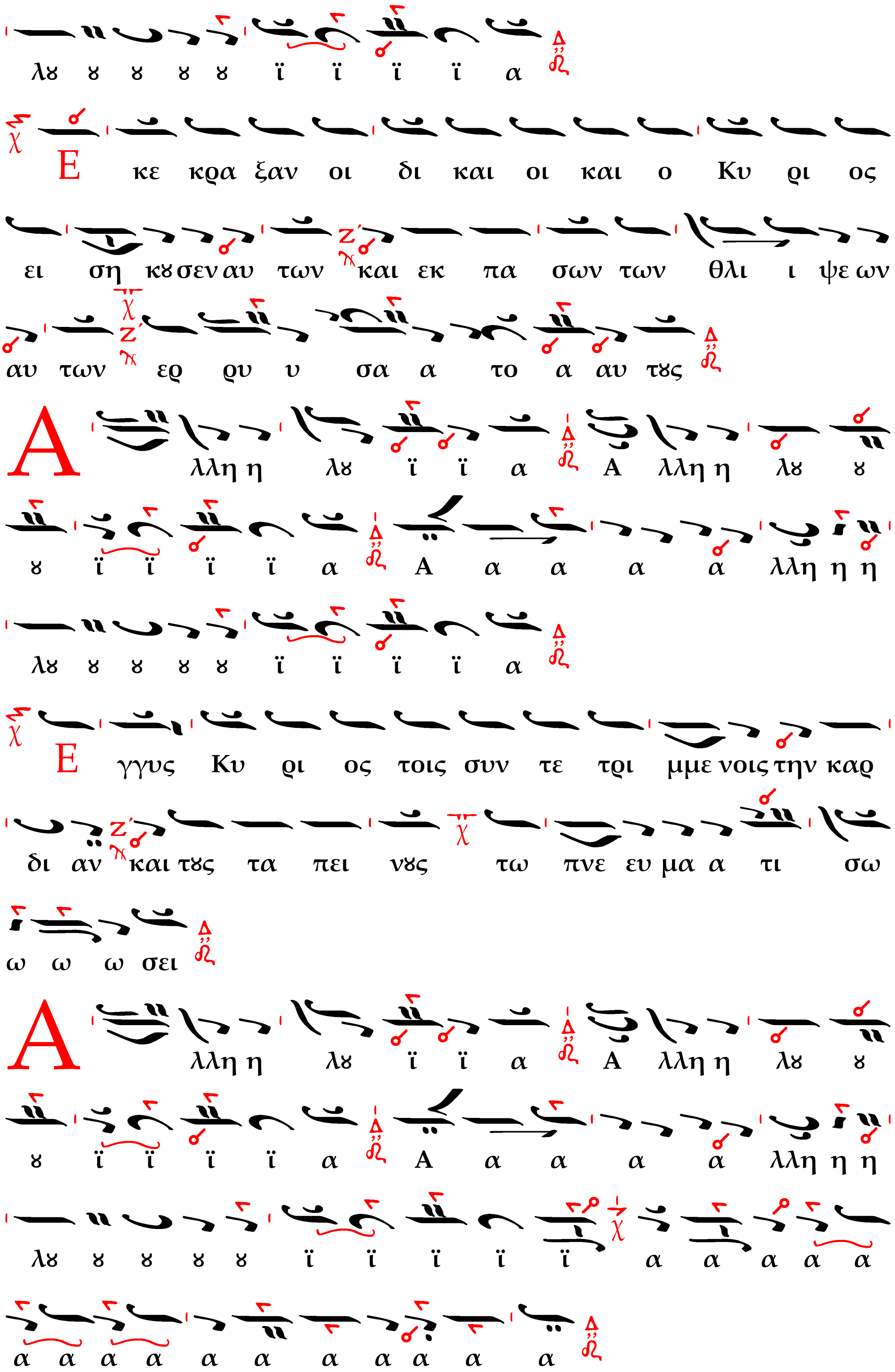

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ι´ 1, 5-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον

καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἦχος Δι

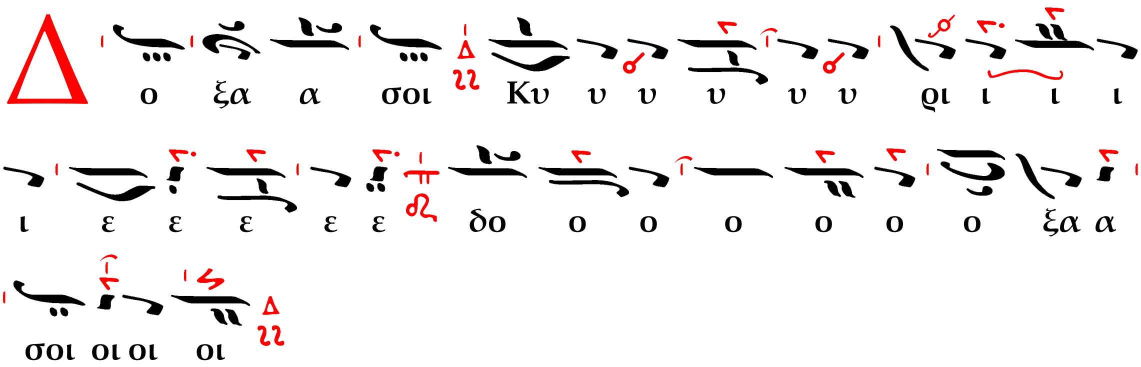

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

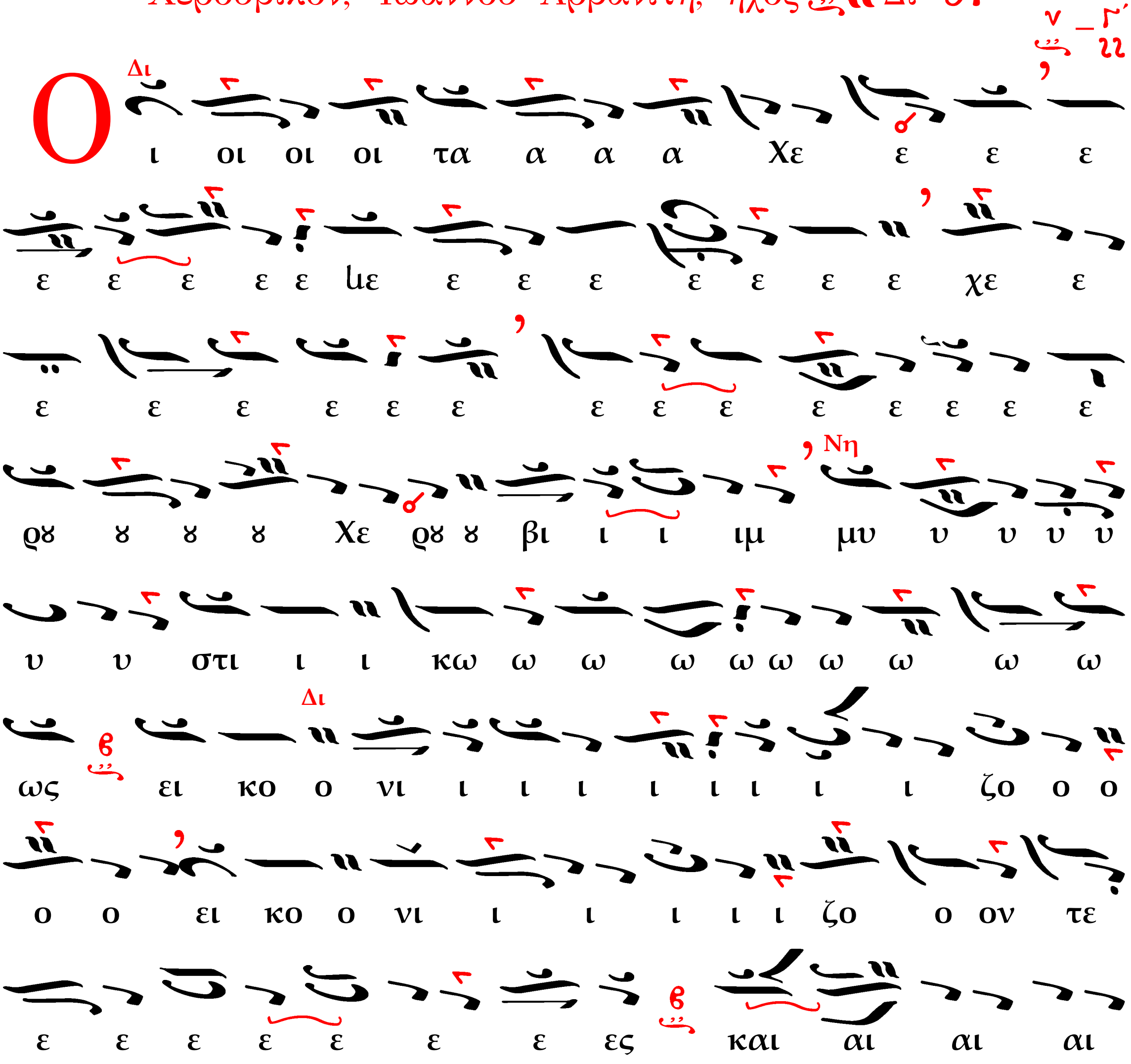

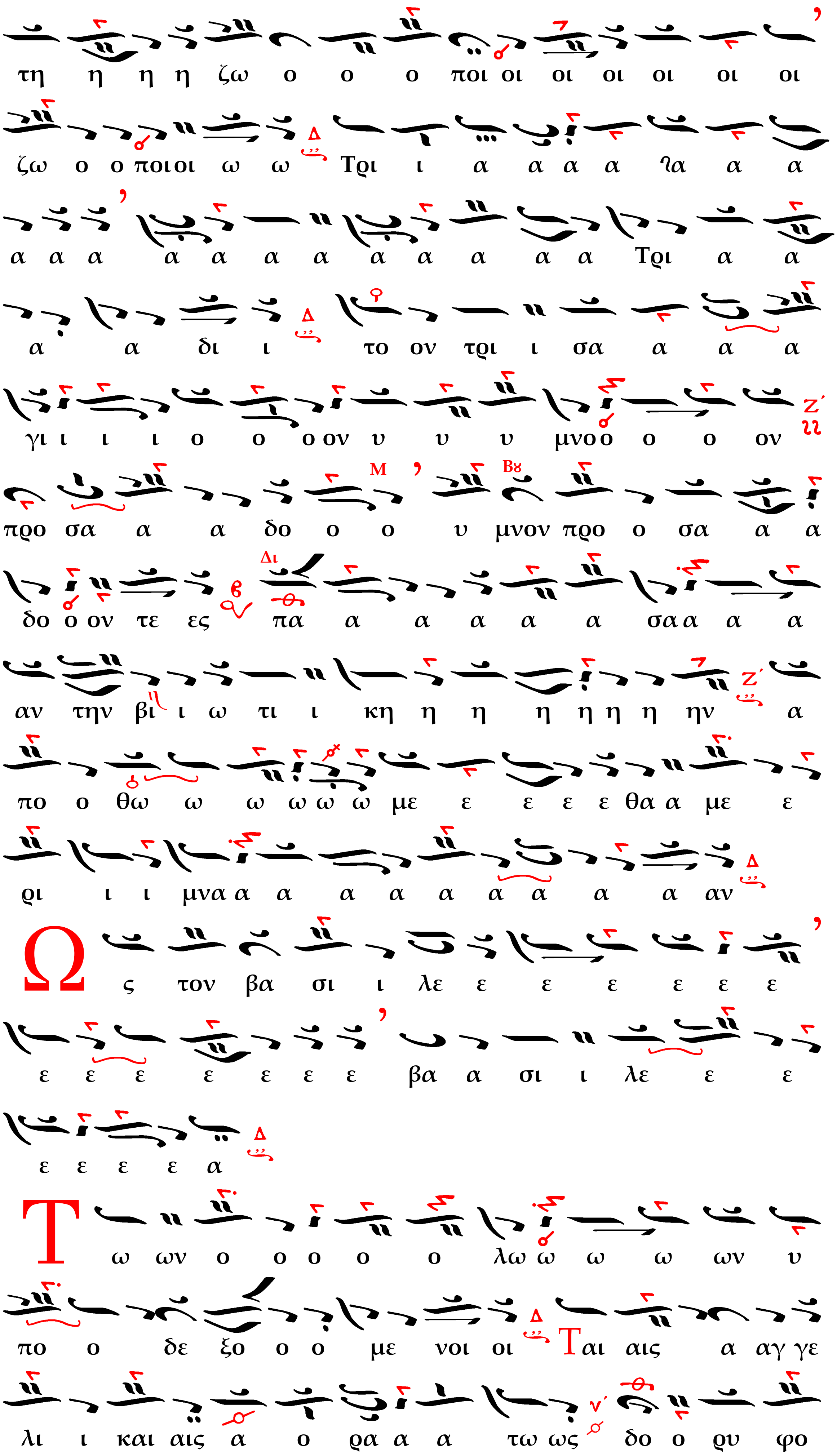
τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α Τρι α α
α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α
αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α
πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
ρι ι ι μνα α α α α α α α α α αν
Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
ε ε ε ε α
Των ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ταις αις α αγ γε
λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

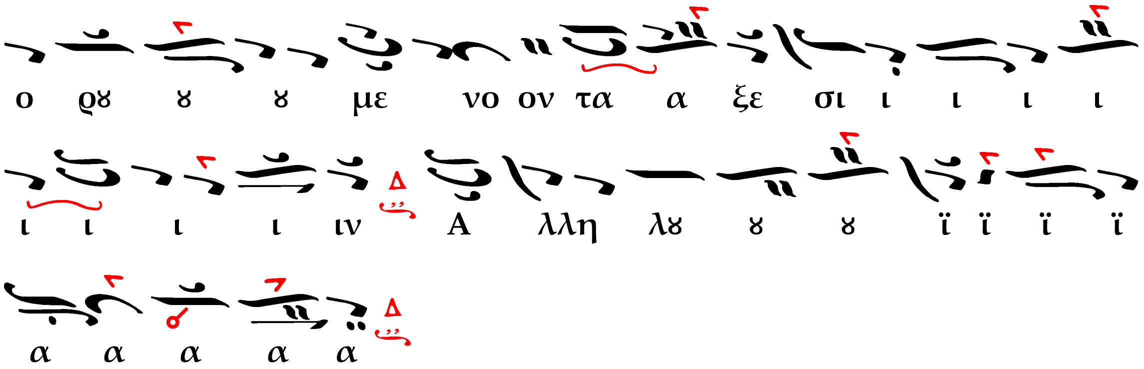

Τὰ Λειτουργικὰ,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἦχος Δι

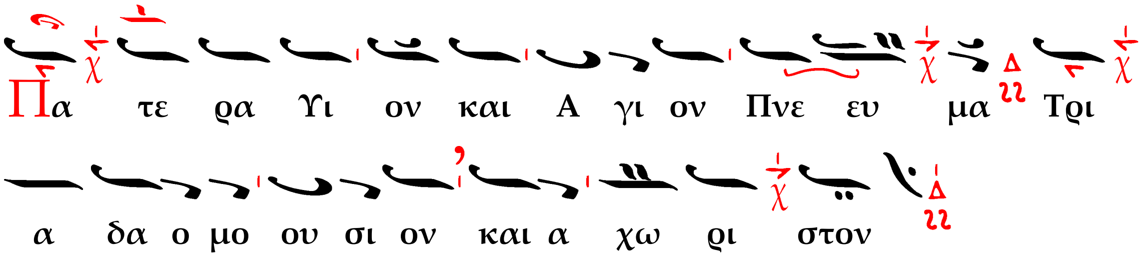

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

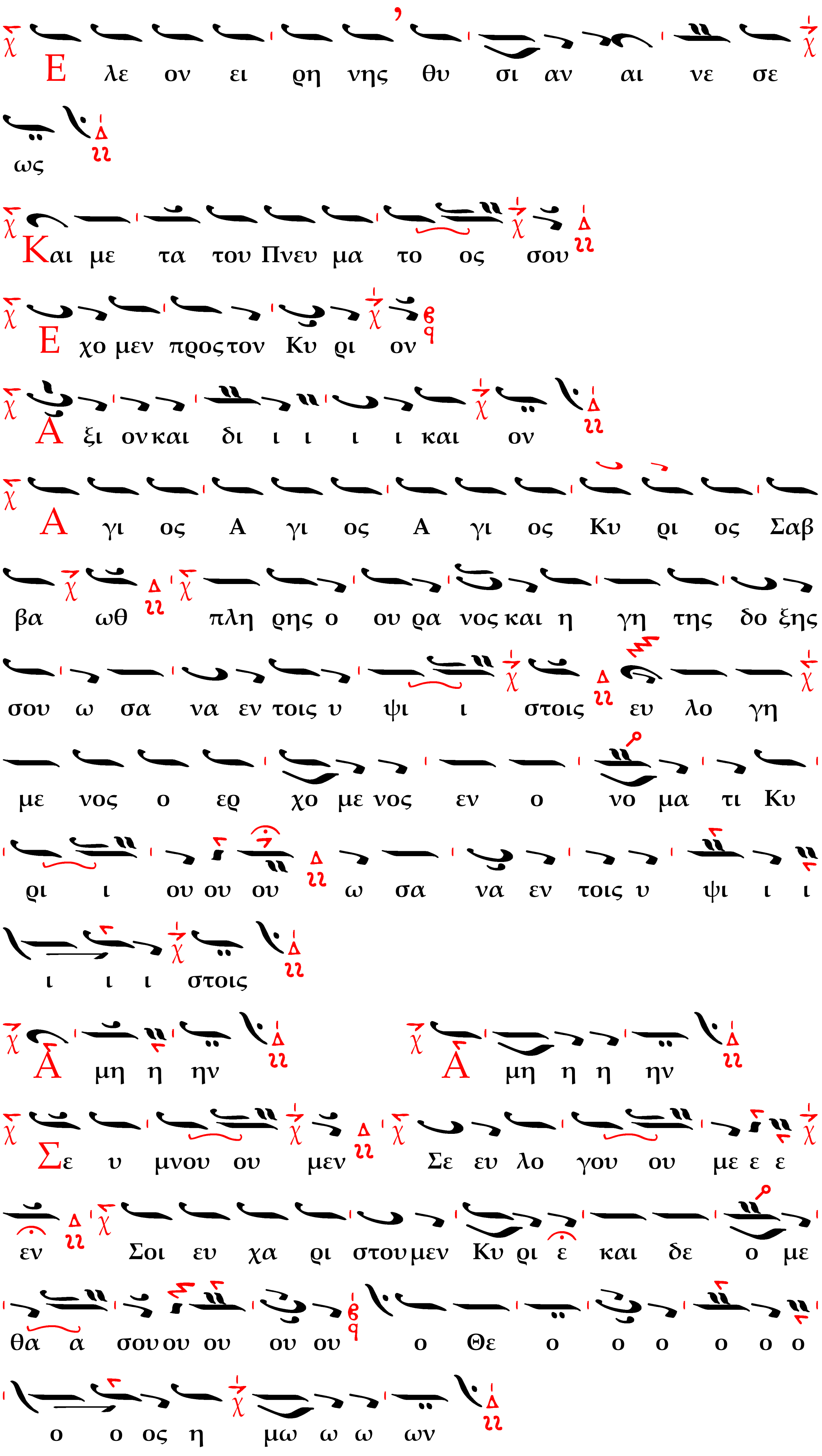
Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως
Και με τα του Πνευ μα το ος σου
Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
ι ι ι στοις
Α μη η ην Α μη η η ην
Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
θα α σου ου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο
ο ο ος η μω ω ω ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας…

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

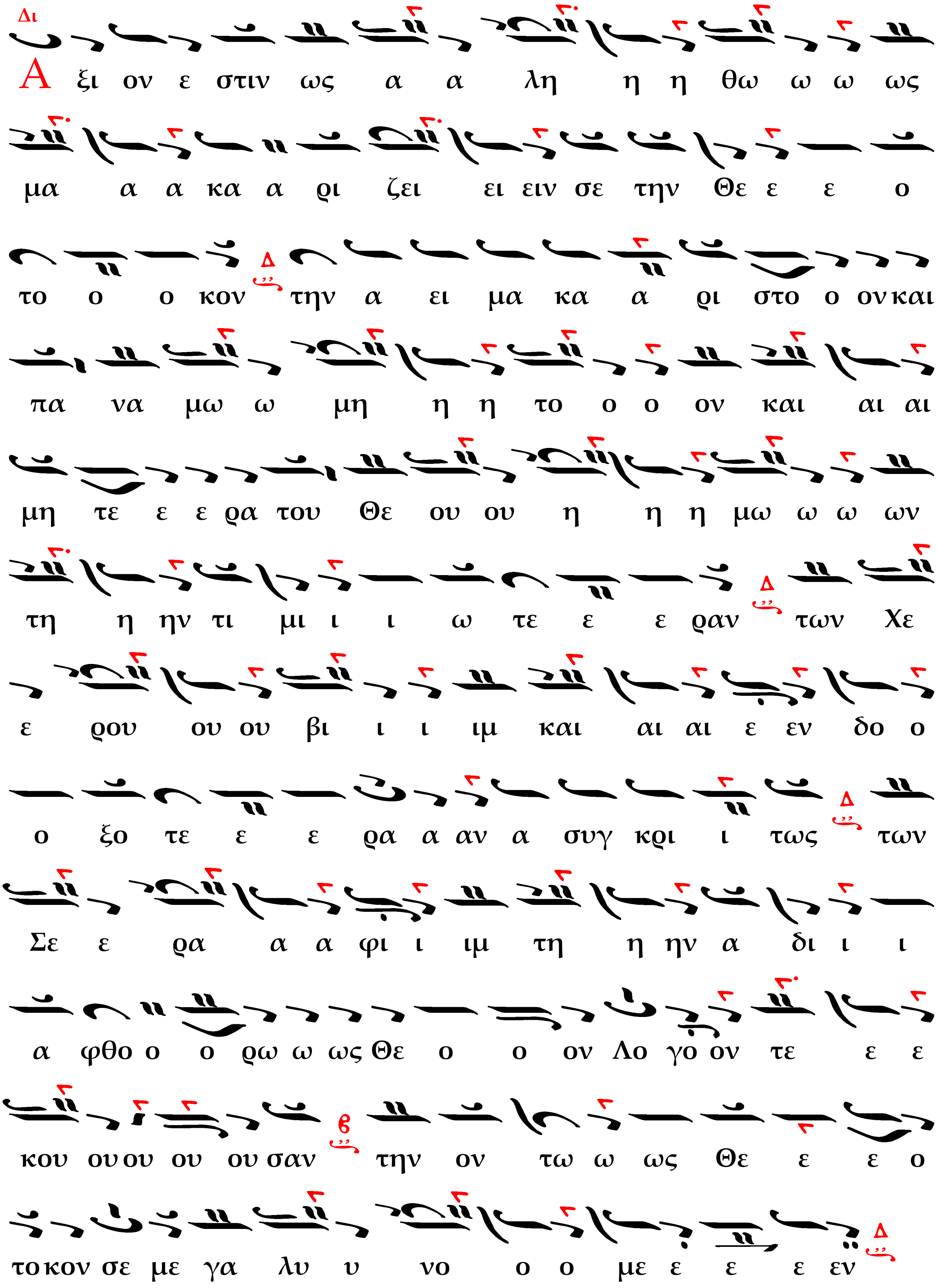

Τῇ Τρίτῃ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βαρύς Ζω

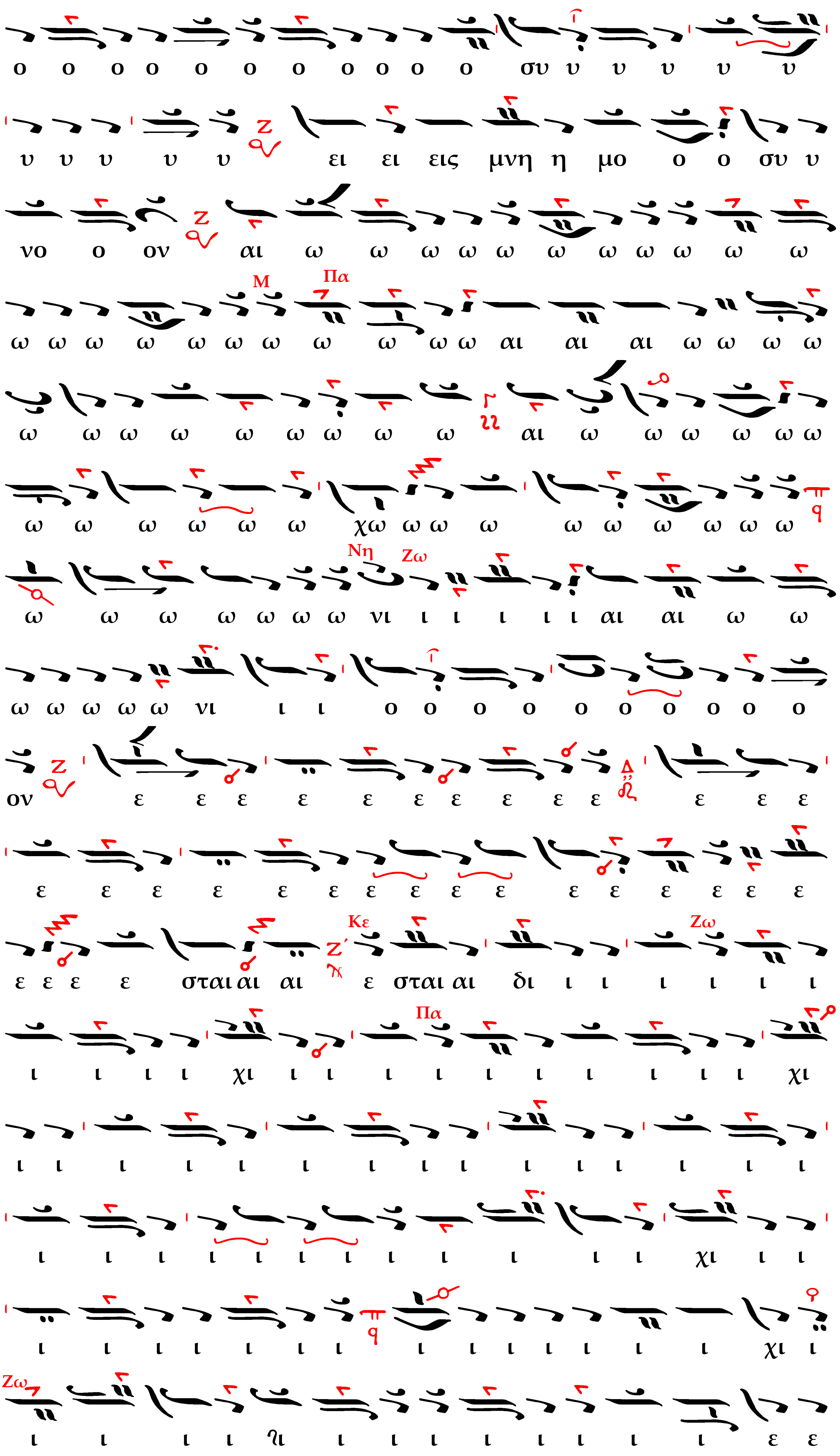
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο συ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ ει ει εις μνη η μο ο ο συ υ
νο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι αι ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι αι αι ω ω
ω ω ω ω ω νι ι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε σται αι αι ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
ι ι ι ι ηι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ε

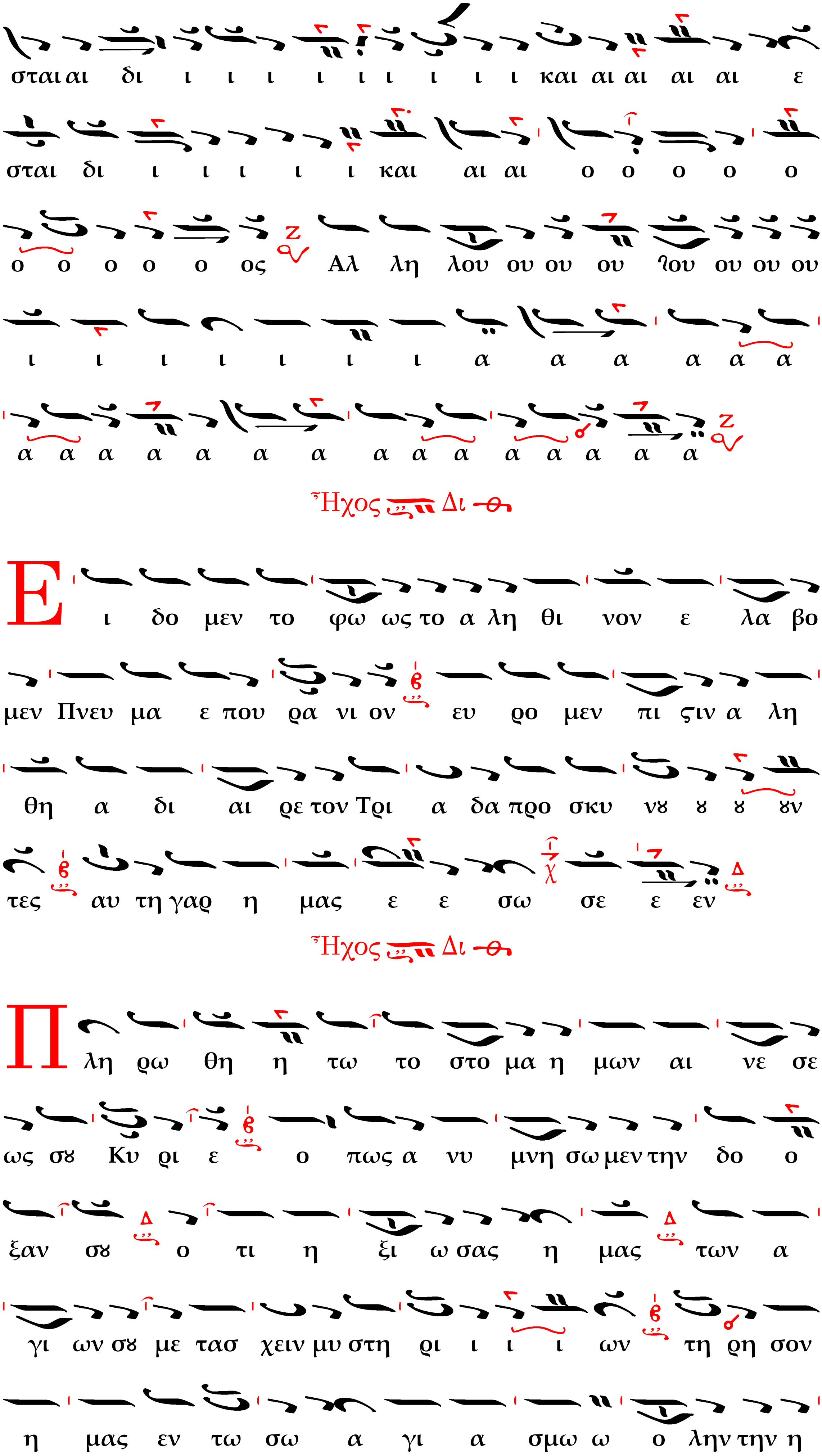
σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι αι ε
σται δι ι ι ι ι ι και αι αι ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ʔου ου ου ου
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α
Ἦχος Δι
Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νȣ ȣ ȣ ȣν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
Ἦχος Δι
Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σȣ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σȣ ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σȣ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

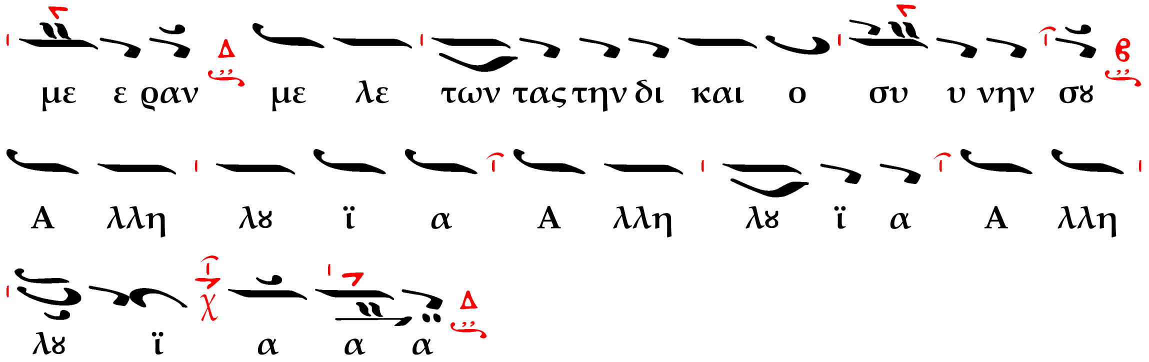
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σȣ
Α λλη λȣ ϊ α Α λλη λȣ ϊ α Α λλη
λȣ ϊ α α α

Ἦχος Δι

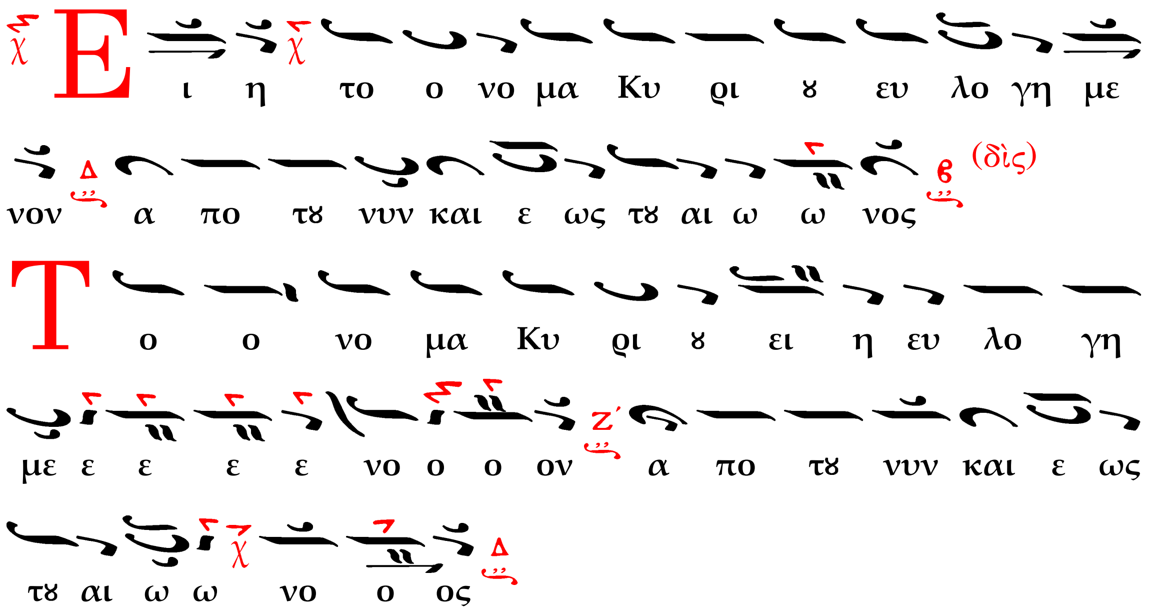
Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ȣ ευ λο γη με
νον α πο τȣ νυν και ε ως τȣ αι ω ω νος (δὶς)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ȣ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τȣ νυν και ε ως
τȣ αι ω ω νο ο ος